

ANNISAA

F r u m u s e ț e & V a l o a r e

Binecuvântările Paradisului

Comportamentul femeii musulmane cu soțul ei

Tăfsir Sura Al-Masad

Daruri de la Allah subhana wa ta'ala

Redescoperirea adevăratelor valori

Aid Al-Fitr

Hadithuri despre rugăciune

Telurile musulmanului mumin

Ce este Coranul

Promisiunile lui Allah subhana wa ta'ala

Din acest număr

Scrisoarea redactorului.....	4
Comportamentul femeii musulmane față de soțul ei	5
Tăfsir Sura Al-Masad	12
Ce este Coranul.....	16
Promisiunile lui Allah subhana wa ta'ala.....	27
Țelurile musulmanului mumin.....	31
Răspândirea Islamului	36
Hadithuri despre rugăciune.....	40
Binecuvântările Paradisului	41
Redescoperirea adevăratelor valori	49
Aid Al-Fitr	52
Daruri de la Allah subhana wa ta'ala - Ardeiul iute	56
Rețete delicioase.....	57
Astmul	60
Dicționar explicativ al termenilor islamici	64

Redacția Revistei ANNISAA

REDACTOR – ȘEF, Gabriela Guettat

REDACTOR, Yasmin Dorina

REDACTOR, Salwa Nabhani

REDACTOR, Umm Omar

REDACTOR, Gabriela Gharabli

GRAPHIC DESIGNER, Nadia Sayeh

CORECTOR, Ionela Noour

~ ~ ~

COLABORATOR, Kadija Georgiana

COLABORATOR, fratele Kerim Lazi

Informații de contact

Adresa forumului unde ne puteți găsi:

<http://s4.zetaboards.com/annisaa/>

Pentru a vă abona, copiați adresa...

revista_annisaa@yahoo.com

***în e-mailul dumneavoastră și ni-l
trimiteți, cu specificarea „Abonare”.***

***Sura Mohammed
(Medinită [95]; 38 versete)
În numele lui Allah Cel
Milostiv, Îndurător***

***„Iată descrierea Raiului care le-a fost
făgăduit celor cu frică de Allah: în el sunt râuri
cu apă care nu este stricată și râuri cu lapte al
cărui gust nu se strică și râuri de vin spre
plăcerea celor ce beau și râuri de miere
limpede. Și vor avea în el din toate rodurile,
precum și iertare de la Domnul lor. [Oare sunt
ei] ca acela care va sălășlui veșnic în Foc și ca
aceia cărora li se va da să bea apă clocotită,
ce le va mărunți intestinele?”***

***Alhamdulillah, cu toate că nu au trecut
nici trei săptămâni de la publicarea numărului
6 - revistă lucrată cu foarte multă dragoste
pentru voi-, deja lansăm numărul 7, pe care
sperăm că veți găsi timp să îl citiți.***

***Allah subhana wa ta'ala să vă primească
postul și rugăciunile și, inshaAllah, să nu ne
uitați în dua-urile voastre..***

Gabriela Guettat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Comportamentul femeii musulmane față de soțul ei ~ de Gabriela Gharabli ~

„Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc” (Sura Ar-Rum, 30:21)

Căsătoria în Islam este fapta cea mai binecuvântată de Allah subhana wa ta'ala. Ea oprește atât bărbatul cât și femeia de la a păși pe drumuri greșite și de la a face un lucru haram, pe care Allah Preaînaltul îl va pedepsi, pentru că nimic nu este mai urât de Allah subhana wa ta'ala decât preacurvia.

Căsătoria este o călătorie pe durata întregii vieți, inshaAllah, într-un

spirit de dragoste, cooperare, toleranță și armonie între cele două părți. Fiecare trebuie să se simtă în largul său în prezența partenerului de viață. Allah Preaînaltul ne spune, referitor la căsătorie: „Căsătoria apără privirea și ferește de păcat.” (relatat de Imam Ibn Hajar Asqalani)

Trebuie să fie o relație dominată de liniște și înțelegere, încredere și susținere reciprocă.

În Islam, căsătoria este aducătoare de pace și liniște sufletească, este unirea a două suflete, e o legătură sacră între bărbat și femeie, bazată pe iubire, încredere și respect. Cei doi soți se sfătuiesc reciproc și se susțin unul pe celălalt, iar acest lucru conduce spre o familie fericită, împlinită și binecuvântată, susținută de Allah Preaînaltul.

Islamul a onorat femeia musulmană, dându-i dreptul de a-și alege soțul, părinții neavând dreptul să o forțeze în acest sens. Ea este singura care hotărăște, însă nu trebuie să respingă consilierea și îndrumarea părinților. Există multe relatări care subliniază faptul că voința femeii este primordială atunci când se căsătorește, și ea nu poate fi încălcată. Al-Kansaa bint Khidaam a relatat: «Tatăl meu m-a căsătorit cu nepotul lui, dar mie nu mi-a plăcut această

partidă și atunci m-am plâns Trimisului lui Allah. El mi-a zis: „Acceptă ce a aranjat tatăl tău.” Eu am spus: „Nu doresc să accept ce a aranjat tatăl meu.” El a zis: „Atunci această căsătorie nu e validă. Du-te și mărită-te cu cine dorești.” Eu am spus: „Am acceptat ceea ce a aranjat tatăl meu, însă am dorit ca femeile să știe că tații nu au niciun drept să intervină în problemele fiicelor (adică nu au niciun drept să le silească să accepte o căsătorie).”» (relatat de Bukhari, Fath Al Baari 9/114)

O femeie credincioasă nu caută bogăție, frumusețe și aparențe - care, deseori, sunt false și înșelătoare - atunci când își alege soțul, ci mai degrabă este atentă la acele semne care dovedesc că viitorul soț este unul cu frică de Allah subhana wa ta'ala, urmează poruncile

Lui și calea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Doar cu un asemenea soț va putea pune bazele unei familii fericite, luminate de credință și înțelegere totală, urmând vorbele lui Allah Preaînaltul și ale Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Femeia neprihănită, pură, este pilonul, piatra de temelie în fundația unei familii musulmane. Ea este văzută ca cea mai mare bucurie în viața bărbatului. Abdullah ibn Amr ibn Al-As, *radhi Allahu anhu*, relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis: „Lumea nu este altceva decât o rezervă de hrană; și cea mai bună rezervă de hrană a lumii este femeia cuvioasă și credincioasă.” (relatat de Muslim)

Pentru femeia musulmană, căminul reprezintă un mare regat: este locul alinării soțului și ocrotirii copiilor. Islamul a făcut ca acest lucru să fie atât de bine conturat.

Islamul consideră munca femeii - de a se îngriji de casă, de a avea grijă de nevoile bărbatului și de a-și crește copiii bine - ca fiind un act de adorare și un efort depus pe calea lui Allah subhana wa ta'ala, efort care este considerat un jihad.

Femeia musulmană știe că soțul ei este, în același timp, și protectorul ei, alături de care să pornească într-o nouă viață, împlinindu-și împreună misiunea de a întemeia o familie, așa cum Allah subhana wa ta'ala a spus:

„Musulmanilor și musulmancelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor

statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelor [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelor [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelor [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelor [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.” (Sura Al-'Ahzab, 33:35)

O musulmană credincioasă este ascultătoare față de soțul ei, atâta timp cât el nu-i cere un lucru care să fie împotriva lui Allah Preaînaltul. Totodată, ea cunoaște drepturile pe care soțul le are asupra ei, așa cum Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Nici unui om nu îi este permis să se plece înaintea unui alt om; dar dacă acest lucru ar fi fost permis, le-aș fi poruncit soțiilor să se plece înaintea soților, datorită măreției drepturilor pe care le au ei asupra lor.” (relatat de Ahmad și Al-Bazzar)

Aisha, *radhi Allahu anha*, l-a întrebat pe Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*: „Cine are cele mai mari drepturi asupra unei femei?” El a zis: „Soțul ei.” Ea a întrebat: „Și cine are cele mai mari drepturi asupra unui bărbat?” El a zis: „Mama lui.” (relatat de Tirmidhi)

Din acest hadith de asemenea, reiese importanța mamei soțului, iar o femeie credincioasă își exprimă respectul și iubirea față de soț prin cinstirea și respectarea mamei acestuia.

Nimic nu poate să îl încânte mai mult pe un bărbat bun, dreptcredincios, decât observarea unor legături puternice de dragoste și respect între soție și familia lui, și nimic nu poate să îi fie mai neplăcut decât vederea acestor legături destrămate de forțele răului, de ură și de uneltire.

Femeia este dornică să-și vadă soțul mereu fericit și mulțumit. Ea este lumina căminului ei: trebuie să fie chibzuită în tot ceea ce face, să se îngrijească de fericirea familiei cu bucurie și dăruință, pentru că răsplata pentru aceasta vine de la Allah *subhana wa ta'ala*. Umm al mumineen Umm Salama, *radhi Allahu anha*, relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihu wa sallam*, a zis: „Dacă femeia moare într-o stare în care soțul ei este mulțumit de ea, atunci ea va intra în Rai.” (relatat de Tirmidhi)

Femeia musulmană nu uită că supunerea față de soțul ei este unul dintre lucrurile care o pot conduce spre Paradis, așa cum a zis Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*: „Dacă o femeie împlinește cele cinci rugăciuni zilnice, postește în luna Ramadan, se supune soțului ei și își păzește castitatea, atunci i se va spune: «Intră în Paradis, prin oricare poartă dorești.»” (relatat de Ahmad și Tabarani)

Dacă soțul ei este sărac, ea nu trebuie să se plângă de lipsuri și neajunsuri, ci trebuie să-i aducă aminte acestuia de femeile

virtuoase din istoria Islamului, care au fost un exemplu de răbdare, bunătate și atitudine pozitivă față de soț, atunci când viața lor era plină de greutate, neajunsuri și griji.

Fatima Az-Zahra, radhi Allahu anha, fiica Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, avea dureri la mână, din cauza măcinării grânelor manual, iar fiica lui Abu Bakr, Asma bint Abu Bakr As-Siddiq, își ajuta soțul - pe Az-Zubair - și se îngrijea de casă. Soțul ei avea un cal pe care aceasta îl îngrijea, îl hrănea și îl antrena. Ea de asemenea, repara toate ale casei, făcea pâine și aducea pe cap curmale, de departe. Acest lucru a fost relatat de Bukhari și Muslim.

Dacă viața ei este ușoară, adevărata femeie musulmană are întotdeauna grijă să fie recunoscătoare pentru binecuvântările lui Allah Preaînaltul, și nu își pierde niciodată cumpătul, dacă întâmpină greutate. Ea nu uită niciodată de avertismentul pe care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a dat femeilor, atunci când a văzut că majoritatea locuitorilor Iadului vor fi femei. Din acest motiv, ea caută adăpost la Allah Preaînaltul, ca nu cumva să devină una dintre acestea.

Adevărata femeie musulmană știe că Islamul îi înmulțește răsplățile dacă este ascultătoare față de soț, și a făcut această supunere o cale a admiterii, inshaAllah, în Paradis.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a avertizat, de asemenea, fiecare femeie care nu și-a ascultat soțul și a neglijat să aibă grijă de el, că va fi vinovată de păcat și va

atrage după sine mânia și blestemele Îngerilor, aleihum sallam. Bukhari și Muslim au relatat de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihu wa sallam, a zis: „Dacă un bărbat își cheamă soția în pat și ea nu vine, iar el adoarme mânios pe ea, Îngerii o vor blestema până dimineața.”

Avertismentul dat femeii al cărei soț este mânios pe ea ajunge la un nivel atât de înalt, încât va zdruncina conștiința fiecărei soții cu credință în Allah Preaînaltul și în Ziua de Apoi. Rugăciunea și faptele bune nu îi vor fi acceptate, până ce soțul ei nu va fi din nou mulțumit de ea. Acest lucru este confirmat în hadithul citat de Jabir, de la Abdullah: „Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: «Există trei oameni ale căror rugăciuni și fapte bune nu vor fi acceptate: sclavul neascultător, până ce se întoarce la stăpânii săi; femeia al cărei soț este mânios pe ea, până ce el va fi din nou mulțumit de ea; bețivul, până ce se trezește.»” (relatat

de Ibn Hibban, în cartea sa, „*Sahih*”)

Atunci când aceste hadithuri vorbesc despre soțul mânios pe soția lui, se referă numai la cazurile în care el are dreptate, iar soția nu. Când nu este vorba de această situație, și soțul greșește, atunci mânia nu va mai avea nici o implicație negativă asupra ei; iar Allah subhana wa ta'ala o va răsplăti pentru răbdarea de care a dat dovadă. O femeie musulmană își ajută soțul în a-și păstra un caracter bun, cumpătat, păzind cu vigilență tot ceea ce posedă.

Un exemplu în acest sens îl reprezintă spusele învățatului Al-Hambali ibn Al-Jawzi. El a zis, în cartea sa, „*Ahkaam An-Nisa*”: „În cel de-al doilea secol de după Hijra, era un dreptcredincios pe nume Shuaib ibn Harb, care obișnuia să postească și să își petreacă nopțile în rugăciune. El a vrut să se căsătorească cu o femeie și i-a zis acesteia, smerit: «Sunt un bărbat care își pierde cumpătul.» Ea i-a răspuns, cu înțelepciune: «Cel ce te face să îți pierzi cumpătul este mai rău decât tine.» Atunci, el și-a dat seama că se afla înaintea unei femei înțelepte și mature, și i-a zis de îndată: «Tu vei fi soția mea.»”

Femeia musulmană nu divulgă niciodată secretele soțului și relațiile dintre ei. Dezvăluirea secretelor care privesc lucrurile intime dintre soț și soție reprezintă cel mai neplăcut lucru.

„Când Profetul i-a încredințat o taină uneia dintre soțele lui, iar ea a povestit-o și Allah i-a vestit lui aceasta, atunci el a înștiințat despre o parte și a neglijat o altă parte. Și când el i-a spus, atunci a zis ea: „Cine te-a înștiințat

despre aceasta?” A răspuns el: „M-a înștiințat Atoateștiutorul [și] Bineștiutorul [Al-'Alim, Al-Khabir]!” (Sura At-Tahrim, 66:3)

Cu excepția lunii Ramadan, femeia musulmană nu poate să țină post decât cu permisiunea soțului.

Nu trebuie să permită să intre nimeni în casa lor, decât cu permisiunea lui, și trebuie să cheltuiască doar cu acordul lui.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „O femeie nu trebuie să postească atunci când soțul ei este de față, decât dacă are acordul lui. Ea nu trebuie să permită nimănui să intre în casa lui când el este de față, decât dacă are acordul său. Orice parte va cheltui din averea lui, fără ca el să îi spună să facă acest lucru, jumătate din răsplata pentru asta îi va fi acordată lui.” (relatat de Muslim)

Femeia musulmană cooperează alături de soț în toate problemele, și este pregătită cu un sfat bun pentru el, atunci când e nevoie. Islamul ne învață că bărbatul trebuie să-și ajute soția, la fel cum și ea trebuie să fie un ajutor de nădejde și un sfătuitor pentru soțul ei, în problemele cotidiene.

Istoria a consemnat multe nume de bărbați musulmani de seamă, care obișnuiau să caute și să urmeze povețele soțiilor lor. Pe primul loc se află însuși Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care urma, uneori, sfatul Khadijei, *radhi Allahu anha*, prima femeie musulmană, aceasta oferindu-ne cel mai bun exemplu al femeii care și-a influențat soțul.

O femeie credincioasă își încurajează soțul să cheltuie pe calea lui Allah *subhana wa ta'ala*, să ofere milostenie și să nu risipească banii în exces, pe lucruri inutile. Îl va îndemna să facă cât mai multe fapte bune, ea primind astfel, *inshaAllah*, răsplata de la Allah Preaînaltul. Dacă soțul este zgârcit și cheltuiește prea puțin pentru ea și copiii ei, atunci soția are dreptul de a cheltui, cu moderație, pentru bunăstarea ei și a copiilor, fără știrea lui. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus acest lucru lui Hind bint Utba, soția lui Abu Sufyan, când ea a venit la el și a zis: „O, Trimis al lui Allah, Abu Sufyan e un bărbat zgârcit. Ceea ce-mi dă nu e de ajuns pentru mine și pentru copilul meu, decât dacă iau de la el fără știrea lui.” El i-a spus: „Ia ceea ce e de ajuns pentru tine și pentru copilul tău, cu moderație.” (relatat de Bukhari și Muslim)

O bună musulmană își va ajuta soțul să urmeze mereu calea lui Allah *subhana wa ta'ala*, trezindu-l la rugăciunile de Qyame Al-Layl, Fajr, Asr și îndemnându-l să citească cât mai mult din Coranul cel Sfânt.

Abu Huraira a zis: „Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Fie ca Allah să se îndure de bărbatul care se trezește noaptea să se roage, și își trezește și soția să se roage; iar dacă ea refuză, el îi stropește chipul cu apă. Și fie ca Allah să se îndure de femeia care se trezește noaptea să se roage, și își trezește și soțul să se roage; iar dacă el refuză, ea îi stropește chipul cu apă.»” (relatat de Abu Dawud)

O femeie musulmană nu se va înfrumuseța decât pentru soțul ei, în casa ei. Ea trebuie să fie mereu preocupată de aspectul ei fizic, să se

aranjeze, să se parfumeze, dar numai în casă. Niciodată nu se va uita la alt bărbat decât la soțul ei, evitând privirile bărbaților care nu-i sunt mahram.

„Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească rușinea lor, să nu-și arate gâteliile lor, afară de ceea ce este pe dinafară, și să-și coboare vălurile peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților lor, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a muierilor lor, sau a acelora pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!” (Sura An-Nur, 24:31)

Ea trebuie să se străduiască să păstreze mereu casa curată, iar copiilor să le ofere o bună educație, din punct de vedere islamic. Casa trebuie să fie mereu acel loc plin de bucurii și sursă de liniște pentru bărbat. Femeia trebuie să reprezinte pentru soț sursa de siguranță, adăpost și odihnă, să fie mereu punctul stabil în viața lui, fiind o neîncetată sursă de fericire.

„Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de

oameni] care chibzuiesc.” (Sura Ar-Rum, 30:21)

O femeie musulmană cunoaște și înțelege responsabilitățile din cadrul familiei, gospodăriei, fiind o „păstorită” a întregii familii. Profetul Mohammed salla Allahu aleihi wa sallam a spus: „Fiecare dintre voi este un păstor, și fiecare va fi responsabil pentru turma sa. Conducătorul este un păstor și va fi responsabil pentru turma sa; un bărbat este păstor pentru familia sa și va fi responsabil pentru turma sa; o femeie este păstorită pentru casa soțului ei, și este responsabilă pentru turma ei; slujitorul este păstor pentru bunăstarea stăpânului său, și este responsabil pentru asta. Fiecare dintre voi este un păstor, și este responsabil pentru turma sa.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Fie ca Allah Preaînaltul să ne îndrume să fim printre acele femei musulmane care respectă poruncile Coranului și Sunnah Profetului nostru, salla Allahu aleihi wa sallam, și astfel, inshaAllah, să fim printre cele care vor păși în Paradis!

Ameen!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tăfsir Sura Al-Masad
- revelată la Mekka -

Tradus din Tăfsir Ibn Katheer, rahimahullah ta'ala
~ de Umm Omar ~

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Să piară mâinile lui Abu Lahab și să piară și el!
2. Avera lui să nu-i fie de nici un folos și nici ce a agonisit!
3. Va arde în Focul cu flăcări,
4. Împreună cu muierea lui, aducătoarea de vreascuri,
5. Care va avea la gâtul ei o funie de fire [de palmier].

Motivul revelării acestei sure și aroganța lui Abu Lahab, referitoare la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Bukhari înregistrează de la Ibn Abaas: Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ieșit în valea Al-Batha și a urcat pe munte. Apoi, el a strigat: „O, oameni, veniți odată!” Quraishii s-au adunat în jurul lui. Apoi, el a zis: „Dacă v-aș spune că dușmanii vor să vă atace dimineața sau seara, voi toți mă veți crede?” Ei au răspuns: „Da.” Apoi, el a spus: „Într-adevăr, eu sunt un Prevenitor (trimis) vouă, tuturor, pentru a vă avertiza că va veni un chin dureros.” Apoi, Abu Lahab a spus: „Ne-ai adunat pe noi pentru aceasta?! Să pieri!” Astfel, Allah subhana wa ta'ala a revelat:

„Să piară mâinile lui Abu Lahab și să piară și el!” Într-o altă relatare, se afirmă că el (Abu Lahab) și-a ridicat mâinile, spunând: „Vei pieri pentru tot restul acestei zile, pentru că ne-ai adunat numai pentru asta!” Apoi, Allah subhana wa ta'ala a revelat: „Să piară mâinile lui Abu Lahab și să piară și el!”, de la începutul și până la sfârșitul surei.

Prima parte este o dua împotriva lui Abu Lahab, iar în a doua parte sunt informații

despre el. Acest om, Abu Lahab, a fost unul dintre unchii Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Numele lui a fost Abdul-Uzza ibn Abdul-Muttalib. Numele de familie a fost Abu Utaybah, dar el a fost numit Abu Lahab din cauza strălucirii feței sale. Obişnuia mai tot timpul să aducă ofense care îl răneau pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Îl batjocora întotdeauna, și batjocora și religia lui.

Imam Ahmad înregistrează de la Az-Zinaid că un om pe nume Rabi'ah ibn Abbad, din tribul Bani Ad-Dil, din perioada preislamică (perioada ignoranței), primind și el, la rândul lui, Islamul, a spus:

«L-am văzut pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în perioada preislamică (a ignoranței), în piața Duhul-Majaz, și el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea: „O, oameni, spuneți că nu există decât un singur Dumnezeu.” Oamenii l-au înconjurat, și printre ei era unul cu o față strălucitoare, cu o privire încrucișată și cu două codițe împletite, care a spus: „Cu adevărat, el (Profetul) este un impostor (din religia noastră) și un mincinos!”

Acest om îl urmărea pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, oriunde mergea. Așa că am întrebat pe oameni cine este acesta? Ei au spus: „Acesta este unchiul lui, Abu Lahab.”»

Ahmad de asemenea, înregistrează această relatare de la Surayj, care a înregistrat de la Abu Az-Zinaid, care a înregistrat de la tatăl său, Abu Zinaid, care a citat aceeași narare. În această relatare, Abu Zinaid a spus: «Am spus lui Rabi'ah: „Ai fost un copil,

la momentul respectiv.” El a răspuns: „Nu, în numele lui Allah, în acea zi am fost cel mai înțelept, și am fost cel mai puternic suflător al flautului (pentru muzică).”» Ahmad era singur când a înregistrat acest hadith.

În ceea ce privește spusesele lui Allah subhana wa ta'ala:

„Averea lui să nu-i fie de nici un folos și nici ce a agonisit!”, Ibn Abaas și alți relatatori au spus: „Averea lui să nu-i fie de nici un folos și nici ce a agonisit!” (*Kasab*, în sura din Coran, înseamnă *copiii săi*). O afirmație similară a fost relatată și de Aisha, Mujahid, Ata', Al-Hasan și Ibn Sirin.

Aceasta a fost menționată de la Ibn Masuud, când Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost chemat de oameni pentru luptă, iar Abu Lahab a spus: „Chiar dacă ceea ce spune nepotul meu este adevărat, mă voi salva de chinul din Ziua Judecății, cu averea și copiii mei.” Apoi, Allah subhana wa ta'ala a revelat: „Averea lui să nu-i fie de nici un folos și nici ce a agonisit!”

Apoi Allah subhana wa ta'ala a spus: „Va arde în Focul cu flăcări”, semnificând focul Iadului.

Destinul lui Umm Jamil, soția lui Abu Lahab

„Împreună cu muierea lui,
aducătoarea de vreascuri”

Soția lui era o femeie lider, din tribul Quraish, și era cunoscută sub numele de Umm Jamil. Numele ei adevărat era Arwah bint Harb ibn Umayyah, și era sora lui Abu Sufiyan. Ea își susținea soțul în necredință, respingere și încăpățănare. Prin urmare, va fi alături de el și în focul Iadului, în Ziua Judecății de Apoi. Astfel, Allah subhana wa ta'ala spune: „Împreună cu muierea lui, aducătoarea de vreascuri”, ceea ce înseamnă că va aduce focul asupra soțului ei, pentru a-i mări durerea, chinul, și ea va fi pregătită să facă asta.

„Care va avea la gâtul ei o funie de fire [de palmier].”

Mujahid și Urwah au spus: „*Din fibre de palmier de foc.*”

Al-Awfi relatează de la Ibn Abaas, Atiyah Al-Jadali, Ad-Dahhak și Ibn Zaid că ea obișnuia să pună spini în drumul Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Al-Jawhari a spus: „*Al-Masad se referă la fibră; dar este, de asemenea, o frânghie făcută din fibra sau frunzele palmierului. Este, de asemenea, făcută din piei de cămilă sau blană. În limba arabă, se spune Masadtul-Habla și Amsaduhu Masadan, atunci când firele sale sunt legate bine.*”

Mujahid a spus: „Care va avea la gâtul ei o funie de fire [de palmier].” „Acest lucru înseamnă guler de fier.” Arabii numeau *Masad* odgonul (funia) scripetelui.

O istorisire a soției lui Abu Lahab, rănindu-l pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Ibn Abi Hatim a spus că tatăl lui și Abu Zur'ah au spus că Abdullah ibn Az-Zubayr Al-Humaydi le-a spus că Sufiyan i-a informat că Al-Walid ibn Kathir relatează de la Ibn Tadrus, care înregistrează de la Asma' bint Abu Bakr, care a spus:

„Când a fost revelat „Să piară mâinile lui Abu Lahab și să piară și el!”, Umm Jamil bint Harb a ieșit înlăcrimată, și avea o piatră în mâna ei. Și a spus ea: „Îl critică pe tatăl nostru, și religia lui este batjocura noastră, și ordinul lui este să nu vă supuneți nouă.” Mesagerul lui Allah stătea în moschee (în Ka`aba) și Abu Bakr era cu el. Când Abu Bakr a văzut-o, a spus: „O, Mesager al lui Allah! Ea vine și mă tem că te va vedea.” Mesagerul lui Allah a răspuns: “Cu siguranță nu mă va vedea.” Apoi a recitat din Coran, ca protecție pentru el. Allah a spus:

„Când tu citești Coranul, Noi punem un văl nevăzut între tine și aceia care nu cred în Viața de Apoi” (Sura Al-Isra, 17:45).

Ea a avansat, până când era în fața lui Abu Bakr, și nu l-a văzut pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Apoi a spus: „O, Abu Bakr! Cu adevărat, am fost informată că prietenul tău face poezii defăimătoare la adresa mea.” Abu Bakr a răspuns: „Nu! Pe Domnul acestei case (Ka'aba) că el nu te-a defăimat!” Iar ea s-a întors, spunând: „Într-adevăr, Quraishii știu că eu sunt fiica liderului lor.”

Al-Walid sau o altă persoană a relatat, într-o versiune diferită a acestui hadith: „Umm Jamil s-a împiedicat în rochia ei, în timp ce făcea Tawaf în jurul casei Ka'aba, și ea spunea: „Blestemat fie cel care mă insultă!” Apoi, Umm Hakim bint Abdul-Muttalib a spus: „Sunt

o femeie curată, așa că nu știu să vorbesc abuziv. Ambele suntem din copiii aceluiași unchi. Și în plus de asta, Quraishii știu mai bine.” (Fath Al-Bari, 8:610)

Acesta este sfârșitul tăfisirului surei, și toată lauda și binecuvântările I le datorăm lui Allah subhana wa ta'ala.

Allahu Alam!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ce este Coranul
~ de Gabriela Gharabli ~

**Sursă: Traducerea sensurilor
Coranului cel Sfânt**

... Continuare din numărul 5

**Isus Christos, aleihi sallam, în
Coranul cel Sfânt**

**a) Unicitatea lui Allah Preaînaltul
este crezul lui Isus, aleihi sallam**

Dacă urmărim versetele din Coran care îl menționează pe Isus, aleihi sallam și religia sa, constatăm că Sfântul Coran stabilește faptul că unicitatea deplină este crezul lui Christos, aleihi sallam, unicitate în ceea ce privește adorarea unui singur Dumnezeu. În ceea ce privește creația - căci numai Allah Preaînaltul este Creatorul cerurilor și al pământului și a celor dintre ele -, cât și în ceea ce privește esența și calitățile, ele nu au seamăn, situându-se mult mai sus de așa-presupusele calități de Tată și Fiul.

Allah Preaînaltul a grăit în această privință:

„O, voi, oameni ai Scripturii! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este Trimisul lui Allah, cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un duh de la El. Credeți, așadar, în Allah...” (Sura An-Nisa', 4:171)

Și a mai grăit Allah Preaînaltul:

«Necredincioși sunt aceia care zic: „Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei”. Spune: „Cine L-ar împiedica pe Allah, dacă ar voi să-L facă să piară pe Mesia, fiul Mariei, ca și pe mama lui și pe toți care se află pe pământ? Ale lui Allah sunt împărăția cerurilor și a pământului, precum și ceea ce se află între ele. El creează ce El voiește. Și Allah este cu putere peste toate! [Qadir]”» (Sura Al-Ma'ida, 5:17)

«Necredincioși sunt aceia care zic: „Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei”. Spune: „Cine L-ar împiedica pe Allah, dacă ar voi să-L facă să piară pe Mesia, fiul Mariei, ca și pe mama lui și pe toți care se află pe pământ? Ale lui Allah sunt împărăția cerurilor și a pământului, precum și ceea ce se află între ele. El creează ce El voiește. Și Allah este cu putere peste toate! [Qadir]”»

(Sura Al-Ma'ida, 5:17)

Aceste texte coranice fac cunoscut faptul că Isus, aleihi sallam, este un om pe care Allah Preaînaltul l-a ales pentru a

fi Profet și Trimis. Allah subhana wa ta'ala i-a pogorât lui Scriptura, adică Evanghelia, pentru a întări prin ea Tora, pentru a o întregi și a vesti un Trimis cu numele de Ahmad, care va veni după el, adică pe Trimisul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam; o Carte în care a fost cuprinsă îndrumarea spre calea cea dreaptă a dreptcredincioșilor. Allah Preaînaltul a grăit:

«Și adu-ți aminte când Isus, fiul Mariei, a zis: „O, fii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un Trimis care va veni după mine și a cărui nume este Ahmad!” Și când el le-a adus semnele limpezi, ei au zis: „Aceasta este vrăjitorie învederată!”» (Sura As-Saff, 61:6)

Chemarea lui Isus Christos, aleihi sallam - așa cum afirmă istoricii - a fost o chemare la viața spirituală, bazată pe cumpătare, luând din viața lumească doar ceea ce este strict necesar pentru viețuire. El, aleihi sallam, îndeamnă la credința în Allah subhana wa ta'ala și în Ziua de Apoi, la considerarea Vieții de Apoi ca fiind țelul suprem al omului, în această lume.

b) Nașterea lui Isus Christos, aleihi sallam

Allah Preaînaltul a arătat în Coran că Profetul Isus, aleihi sallam, este unul din robii Săi. L-a creat și i-a dat chip în pântecele mamei sale, așa cum a dat chip și celorlalte făpturi; și l-a creat pe el fără să aibă un tată, după cum l-a creat pe Adam, aleihi sallam, fără mamă și fără tată. Allah Preaînaltul l-a creat

doar rostind cuvântul: „Fii!” În continuare, Coranul se referă la originea și nașterea mamei sale și la felul cum ea l-a purtat pe Isus, aleihi sallam, în pântecele său. Allah Preaînaltul a grăit:

«Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam și familia lui Imran peste toate lumile [din vremea lor], ~ Ca scoborâtori unii din alții. Allah este Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [Sami', 'Alim]. ~ Muierea lui Imran a zis: „Doamne, Îți juruiesc [numai] Ție ceea ce este în pântecele meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine! Tu ești Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [As-Sami', Al-'Alim]!“. ~ Și când a născut, a zis ea: „Doamne, am zămislit o copilă!“, dar Allah știa bine ceea ce născuse ea. Și un băiat nu este întocmai ca o copilă! „Eu i-am pus numele Maria și o încredințez pe ea și pe scoborâtorii ei ocrotirii Tale, împotriva lui Sheitan cel izgonit!“. ~ Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia. Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, găsea lângă ea mâncare. Și a întrebat-o el: „O, Maria, de unde ai aceasta?“

Iar ea îi răspundea: „Ea este de la Allah!” Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală! ~

Atunci, Zaharia s-a rugat Domnului său, zicând: „Doamne, dăruiește-mi mie de la Tine vlăstare binecuvântate, căci Tu ești Cel care Aude ruga!”. ~ Atunci, l-au chemat îngerii, în vreme ce el se ruga, stând în picioare, în templu, [zicându-i]: „Iată că Allah ți-l vestește pe Yahya, care va adevăra un cuvânt al lui Allah. [Și el va fi] un bărbat nobil, neprihănit, un profet dintre cei evlavioși”. ~ El a zis: „Doamne, cum să am eu un băiat, când m-au ajuns bătrânețile, iar muierea mea este stearpă?” Și i-a răspuns [Allah]: „Așa!” Allah face ceea ce voiește! ~ A zis [Zaharia]: „Doamne, dă-mi mie un semn!”. I-a răspuns [Allah]: „Semnul tău va fi că nu vei putea vorbi cu oamenii, vreme de trei zile, decât prin semne! Pomenește-L pe Domnul tău des și laudă-L pe El seara și dimineața!”.

~ Îngerii au zis: „O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor! ~ O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prosternă-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă!” ~ Acestea sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi ți le revelăm. Tu nu ai fost lângă ei, când ei au aruncat calemurile lor [pentru a hotărî] care dintre ei s-o ocrotească pe Maria și nu ai fost lângă ei nici când ei au avut discuția. ~ Îngerii au zis: „O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, măreț în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]. ~ El le va vorbi

oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi dintre cei evlavioși”.

~ Ea a zis: „Doamne, cum să am un copil, fără să mă fi atins un bărbat?” I-a răspuns El: „Întocmai așa!” Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar „Fii” și el este de îndată! ~ Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evanghelia. ~ Și trimis la fiii lui Israel [le va zice]: „Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși! ~ Eu întăresc ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi îngădui o parte din cele ce v-au fost oprite. Eu v-am adus semne de la Domnul vostru, deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru. Așadar, adorați-L pe El! Aceasta este o cale dreaptă!”

~ Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: „Cine sunt sprijinatorii mei [în chemarea] la Allah?” Apostolii au răspuns: „Noi suntem sprijinatorii [religiei] lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi [lui Allah] Îi suntem supuși [musulmani]!”» (Sura 'Al-'Imran, 3:33-52)

Imran, tatăl Mariei, a fost un bărbat de seamă printre învățații fiilor lui Israel, iar soția lui, fiind stearpă, nu i-a dăruit nici un copil. Atunci, ea a căutat ajutor la Allah subhana wa ta'ala și L-a implorat pe El, Cel Milostiv, cu supunere; și s-a legat prin jurământ că dacă va avea parte de un fiu, îl va dăruia Lui, să fie slujitor la templul din Ierusalim.

Allah Preaînaltul i-a răspuns cererii și a rămas grea și a adus pe lume o fetiță. Dar fetele - conform obiceiului lor - nu erau permise să slujească la templu. Și i-a dat ei numele Maria și L-a rugat pe Allah subhana wa ta'ala să o păzească pe ea și să o primească. Allah Preaînaltul a primit darul și a fost mulțumit că, prin fiica ei, și-a dovedit credința față de jurământul făcut.

Imran, tatăl Mariei, a murit pe când fiica lui era încă mică și era nevoie, astfel, de cineva care să o hrănească și să se ocupe de creșterea acesteia. Când mama ei a oferit-o preoților templului din Ierusalim, aceștia s-au întrecut care dintre ei să-i fie tutore și a trebuit să tragă la sorti, pentru a-l alege pe cel căruia îi va fi încredințată. Și astfel a devenit tutore Zaharia, soțul mătușii ei, care a îndrumat-o către adorarea dreaptă până ce, într-o zi, a observat un lucru ciudat: de fiecare dată când intra

la ea, în locul de rugăciune, găsea lângă aceasta hrana de care ea avea nevoie. A întrebat-o de unde are ea această hrană și ea i-a răspuns: „Este de la Allah, care hrănește pe cine voiește El, fără socoteală.”

Fecioara Maria a crescut neprihănită în adorare și cucernicie, fiind pregătită pentru fapta mare pentru care Allah subhana wa ta'ala a ales-o și pe care Îngerii, aleihum sallam, au vestit-o:

«Îngerii au zis: „O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor! ~ O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prosternează-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă!”» (Sura 'Al-'Imran; 3:42-43)

Allah Preaînaltul a ales-o pe ea ca să fie mama aceluia care se va naște fără să existe motivele obișnuite pentru aceasta, pentru a deveni vestită minunea lui Allah Preaînaltul, învingând îndoiala celor neîncredători și retezând limba mincinoșilor. Într-un hadith se spune că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cele mai virtuozitate dintre femeile care sălășluiesc în Rai sunt patru: Khadija - fiica lui Khuwaylid, Fatima - fiica lui Mohammed, Maria - fiica lui Imran și Asiya - fiica lui Muzahim și soția lui Faraon.” (relatat de At-Tabarani și Al-Hakim)

Când Zaharia - care a fost un profet - a văzut binefacerile trimise de Allah Preaînaltul asupra Mariei, a dorit să aibă și el un fiu, cu toate că era foarte bătrân și s-a rugat lui Allah Preaînaltul, zicând:

„Doamne, dăruiește-mi mie de la Tine vlăstare binecuvântate, căci Tu ești Cel care Aude ruga!” (Sura 'Al 'Imran, 3:38)

Și Allah Preaînaltul i-a dăruit lui pe Yahyia (Ioan), radhi Allahu anhu, și l-a făcut și pe el profet.

c) Vestea bună pe care Jibril, aleihi sallam, i-a adus-o Mariei

Maria a văzut odată, pe când stătea în singurătatea ei, o imagine de care s-a speriat: a văzut un bărbat apropiindu-se de ea și i-a fost teamă ca acesta să nu-i facă vreun rău și a cerut apărarea de la Allah Preaînaltul.

Bărbatul i-a spus că este Îngerul Jibril, aleihi sallam și că nu-i va face nici un rău; că a venit pentru a-i vesti că va avea parte de un prunc neprihănit. S-a minunat și a refuzat să creadă că ar putea avea un prunc, de vreme ce nu are soț și nici nu este femeie ușoară. Dar Jibril, aleihi sallam, i-a spus: „Allah este cu putere peste toate.” Iată ce relatează Sfântul Coran, în legătură cu această întâmplare:

„Pomenește în Carte [Coranul] și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit ~ Și a pus între ea și între ei un vâl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru, care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat. ~ A zis ea: „Caut apărare la Cel Milostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, [nu te apropia de mine]!” ~ I-a răspuns el: „Eu sunt numai un trimis al Domnului tău, ca să-ți vestesc un prunc curat!” ~ Însă ea a zis: „Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins nici un bărbat și nici târfă nu sunt?” ~ I-a răspuns el: „Așa este! Dar Domnul tău a zis: «Acesta pentru Mine-i [un lucru] ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea Noastră! ~ Acesta-i un lucru [de mult] hotărât!»”» (Sura Maryam, 19:16-21)

Jibril, aleihi sallam, i-a vestit, printre altele, că fiul ei se va numi Mesia Isus, fiul Mariei, și că ea va avea mare faimă, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi și că el va fi unul dintre cei apropiați de Allah Preaînaltul, că le va vorbi oamenilor încă din leagăn, cât și atunci când va fi bărbat în toată firea, că Allah Preaînaltul îl va învăța pe el cartea, înțelepciunea și Tora, și-i va dăruia lui Evanghelia; îl va face

pe el să se nască fără să aibă un tată, astfel încât să fie un semn pentru lume.

d) Nașterea lui Isus, aleihi sallam

Maria a rămas grea din clipa când Jibril, aleihi sallam, i-a adus vestea cea bună, din porunca lui Allah Preaînaltul:

„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui „Fii” și el a fost.” (Sura 'Al-'Imran, 3:59)

Maria a rămas descumpănită cugetând la cele spuse de Jibril, aleihi sallam. Fără îndoială că ea se gândea la ceea ce vor spune oamenii despre o fecioară care rămâne grea și aduce pe lume un copil, fără să aibă un soț.

Când a venit vremea să nască, durerile facerii au împins-o lângă trunchiul unui curmal, încercând să se ascundă după el și să se sprijine de acesta. Atunci și-a adus aminte că va fi dezonorată și și-a dorit să moară, însă Jibril, aleihi sallam, a liniștit-o și i-a poruncit să scuture curmalul, să mănânce din fructele lui și să bea din pârâul care curge pe lângă ea. De asemenea, a învățat-o ce să spună dacă o va blama cineva sau o va întreba despre sarcina ei. Și a grăit Allah Preaînaltul:

«I-a răspuns el: „Așa este!” Dar Domnul tău a zis: „Acesta pentru Mine-i [un lucru] ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea Noastră! Acesta-i un lucru [de mult] hotărât!” Și ea l-a zămislit și s-a retras cu el într-un loc depărtat. ~ Și-au apucat-o durerile lângă trunchiul unui

curmal și a zis ea: „O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată!”, Dar [un glas] a strigat-o de sub ea, [zicându-i]: „Nu fi mâhnită! ~ Domnul tău a făcut mai jos de tine un pârâiaș! ~ Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci el va lăsa să cadă lângă tine curmale proaspete, coapte! ~ Așadar, mănâncă, bea și fii fericită [de copilul tău]! Iar de vei vedea tu vreun om, spune-i lui: «Eu i-am juruit Celui Milostiv un post și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu nici un om!»”» (Sura Maryam, 19:22-26)

Când a născut pruncul și a ieșit cu el, a fost o surpriză pentru oameni, atât pentru cei care îi cunoșteau cucernicia și credința, cât și pentru cei care nu-i cunoșteau aceste virtuți. Maria a căutat apărare în fața acestei situații, la sfatul pe care i-l dăduse Jibril, aleihi sallam, și a făcut semn spre pruncul ei din leagăn, cerându-le să stea de vorbă cu el. Mânia oamenilor a sporit, căci au crezut că aceasta își bate joc de ei. Allah Preaînaltul a grăit:

«Apoi a venit cu el la neamul ei, purtându-l [în brațe]. Și i-au zis ei: „O, Maria, tu ai făcut un lucru

îngrozitor! ~ O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o târfă!" ~ Ea [Maria] a făcut semn spre el, dar ei au zis: „Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?” ~ Dar el [pruncul] a zis: „Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și m-a făcut profet! ~ Și El m-a binecuvântat, oriunde aş fi, și mi-a poruncit Rugăciunea [As-Salat] și Dania [Az-Zakat], cât voi trăi, ~ Și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos!”» (Sura Maryam, 19:27-32)

e) Isus, aleihi sallam, trimisul lui Allah

Allah Preaînaltul l-a trimis pe Isus, aleihi sallam și a grăit:

«Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evanghelia. ~ Și trimis la fiii lui Israel, [le va zice]: „Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși!”» (Sura 'Al-'Imran, 3:48-49)

El a început să propovăduiască printre oameni mesajul său. Allah subhana wa ta'ala a grăit:

«Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: „Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele [din lucrurile] în care voi sunteți

deosebiți. Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El! Aceasta este calea cea dreaptă!”» (Sura Az-Zukhruf, 43:63-64)

f) Minunile lui Isus, aleihi sallam

Allah subhana wa ta'ala l-a ajutat pe Isus, aleihi sallam, să facă o serie de minuni:

«Și trimis la fiii lui Israel [le va zice]: „Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși! ~ Eu întăresc ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi îngădui o parte din cele ce v-au fost oprite. Eu v-am adus semne de la Domnul vostru, deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru. Așadar,

adorăți-L pe El! Aceasta este o cale dreaptă!”» (Sura 'Al-'Imran, 3:49-51)

Și mai există o altă minune pe care ne-o relatează Coranul cel Sfânt:

«[Amintește-ți tu] când apostolii au zis: „O, Isus, fiu al Mariei, poate, oare, Domnul tău să ne coboare o masă servită din cer?” El le-a zis: „Fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși!” ~ Ei au zis: „Voim să mâncăm din ea, ca să se liniștească inimile noastre și ca să știm că tu ne-ai spus nouă numai adevărul și să fim întru aceasta printre martori” ~ Atunci a zis Isus, fiul Mariei: „O, Allah, Stăpân al nostru! Coboră-ne nouă o masă servită din cer, ca să ne fie nouă sărbătoare - pentru cel dintâi și pentru cel din urmă dintre noi - și semn de la Tine! Și blagoslovește-ne pe noi cu cele de ospăț, căci Tu ești Cel mai Bun dintre cei care hrănesc!” ~ Și i-a răspuns Allah: „O voi coborî vouă, dar pe acela care nu va crede nici după aceasta, îl voi osândi cu un chin cu care nu voi mai pedepsi pe nimeni din toate lumile!”» (Sura Al-Ma'ida, 5:112-115)

g) Declarația războiului împotriva lui Isus, aleihi sallam

Adversarii mesajului său au început să insufle bănuieli cărmuitorilor, în privința lui Isus, aleihi sallam. Astfel, ei au reușit să-l determine pe guvernatorul roman să dea porunca de a fi reținut și condamnat la moarte prin răstignire. Coranul relatează că Allah Preaînaltul nu le-a îngăduit să-l prindă pe Isus, aleihi sallam, ci l-a mântuit pe acesta de primejdia lor:

«Și din pricina vorbelor lor: „Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!”, în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Isus] au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât, ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este Puternic și Întept [‘Aziz,Hakim].» (Sura An-Nisa', 4:157-158)

Și Allah a mai grăit:

«Când Allah a spus: „O, Isus! Eu îți voi da o răsplată îmbelșugată, te voi înălța la Mine, te voi mântui de cei care nu cred și îi voi pune pe cei care te-au urmat peste cei care nu cred, până în Ziua Învierii. Apoi la Mine va fi întoarcerea voastră și Eu voi judeca asupra celor în care voi nu vă înțelegeți.”» (Sura 'Al-'Imran, 3:55)

Expresia „**îți voi da o răsplată îmbelșugată**” înseamnă „*Eu îți voi da răsplata ta și nu voi da putere nimănui să teucidă.*” În aceasta se află dovada apărării lui Isus

Christos, aleihi sallam, de dușmanii săi, în încercarea lor de a-l ucide.

h) Pogorârea lui Isus, fiul Mariei, aleihi sallam, pe pământ, înainte de sosirea Zilei Judecării

Pogorârea lui Isus, aleihi sallam, pe pământ, este unul dintre cele mai importante semne ale apropierii Zilei Judecării.

El va coborî, bucurându-se încă de prima lui viață pe care i-a dăruit-o Allah subhana wa ta'ala și va întări stâlpii legii Islamului, cu care a venit Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Atât Coranul cel Sfânt, cât și Tradiția (Sunna) confirmă acest lucru. Allah Preaînaltul a grăit:

„Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi, el va fi martor împotriva lor.” (Sura An-Nisa', 4:159)

Încheiem istoria despre Isus, aleihi sallam, cu discuția care va avea loc între el și Allah subhana wa ta'ala, în Ziua Învierii, așa cum se relatează în Sfântul Coran:

«Și când va zice Allah: „O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: «Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?»”, el îi va răspunde: „Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în sufletul Tău! Doar Tu ești Marele Știutor al celor neștiute! ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: «Adorați-L pe

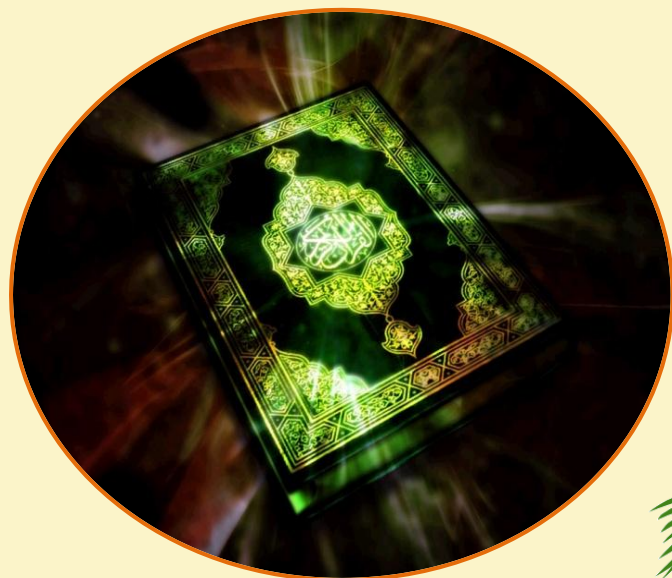
Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Și am fost martor asupra lor, atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor!”» (Sura Al-Ma'ida, 5:116-117)

Structura Coranului

Coranul este alcătuit din 114 sure, cu lungimi diferite. Acestea, la rândul lor, se numesc versete, a căror număr variază între 3 și 286, cea mai lungă fiind „Al-Baqara”, care are 286 de versete.

Prima sură este numită „Al-Fatiha” (Deschizătoarea). Aceasta este și rugăciunea rostită de toți dreptcredincioșii musulmani.

Marea majoritate a surelor se referă la mai multe subiecte, fiind, în realitate, ansambluri alcătuite din revelații. Excepție fac câteva sure scurte din ultima parte: 109, 111, 112, precum și sura care relatează istoria lui Iosif (12) și cea care relatează istoria lui Noe, aleihum sallam.

Cele 114 sure, cu excepția „Deschizătoarei”, apar în Coran, în general în ordinea lungimii lor, începând cu cele mai ample și încheind cu cele mai scurte. Cea mai scurtă dintre toate acestea este sura 108 care, în originalul arab, este alcătuită doar din 10 cuvinte, la care se adaugă „Bismilleh”.

Toate, cu excepția surei 9 - „At-Tawba”, au la începutul lor expresia „În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător”, numită Bismilleh, după expresia arabă corespunzătoare: „Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim”.

La începutul a 20 de sure figurează una sau câteva litere care, în 4 cazuri (20, 36, 38, 50) servesc și drept titluri. Ele se numesc, în limba arabă, „Fawatih” sau „Awa'il”, litere de început, sau „huruf mukatta”, litere izolate.

Versetele diferă și ele, în mod considerabil, atât sub aspectul lungimii, cât și sub aspectul stilului.

Dintre calitățile cele mai importante prin care se caracterizează Coranul cel Sfânt și pe care se cuvine să le cunoaștem, menționăm:

1. Tema centrală a Coranului este omul și fericirea acestuia.

2. Coranul este cuvântul lui Allah Preaînaltul, trimis tuturor oamenilor, prin intermediul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, slujind ca vestitor și prevenitor.

3. Se caracterizează prin universalitate și perfecțiune. Allah Preaînaltul a grăit:

„Nu am lăsat nimic nepomenit”
(Sura Al-'An'am, 6:38)

Și tot Allah Preaînaltul grăiește:

„Și [vestește oamenii] Ziua în care vom ridica din fiecare comunitate un martor împotriva lor, chiar dintre ei! Noi te vom aduce pe tine martor împotriva acestora. Și Noi ți-am trimis ție Cartea, ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună veste pentru musulmani.” (Sura An-Nahl, 16:89)

Coranul este orânduiala cuprinzătoare pentru toate aspectele vieții spirituale, intelectuale, politice, sociale și economice, valabilă pentru toate timpurile și pentru toate locurile.

4. A fost pogorât cu poruncile lui Allah Preaînaltul - pentru a acționa în conformitate cu ele - și cu interdicțiile Lui, pentru a evita lucrurile oprite. El a fost trimis pentru a-L sluji pe Allah subhana wa ta'ala cu ajutorul lui și prin recitarea lui, căutând prin aceasta dobândirea răsplății.

5. Allah Preaînaltul a întregit religia pentru toată lumea, atunci când El a grăit:

„Vă sunt oprite mortăciunea, sângele [scurs], carnea de porc, animalele cele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah [la junghierea lor], ce a pierit înăbușit, lovit, în urma căderii sau împuns cu coarnele [de altă vită], ce a fost sfâșiat de fiare – doar dacă ați junghiat [aceste vietăți înainte de a muri] - ca și vitele junghiate pe pietrele înălțate [ale idolilor] și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorti, cu săgeți. Acestea sunt pentru voi păcat. Aceia care nu cred sunt astăzi deznădăjduiți [că ar mai putea] să vă îndepărteze de la religia voastră. Deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi! Și dacă cineva este silit de foame [să mănânce din cele oprite], fără pornire spre păcat, [să știe că] Allah este Iertător, Îndurător [Ghafur, Rahim].” (Sura Al-Ma'ida, 5:3)

6. Este minunea cea veșnică a lui Allah Preaînaltul, care dănuiește peste

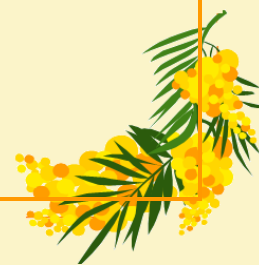
toate epocile și timpurile, cu care Allah Preaînaltul a provocat întreaga suflare a oamenilor și a djinnilor.

7. A fost coborât pentru ca robii să-I fie credincioși numai lui Allah Preaînaltul, care nu are nici un asociat.

8. Allah Preaînaltul s-a pus chezaș pentru păstrarea lui în decursul timpului, căci a grăit:

„Și într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” (Sura Al-Hijr, 15:9)

9. Nu pot fi traduse toate sensurile Coranului cel Sfânt în alte limbi, iar traducerea într-o limbă străină nu poate fi numită Coran, căci Coranul este Miracol prin limba sa, prin sensurile sale. Dar întrucât traducerea este un mijloc pentru a transmite unele sensuri și a ușura înțelegerea Coranului de către aceia care nu cunosc limba arabă, ea trebuie întreprinsă pentru a călăuzi omenirea și pentru a transmite cuvântul lui Allah subhana wa ta'ala.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Promisiunile lui Allah subhana wa ta'ala pentru credincioși

Tradus dintr-o prelegere a Imamului Anwar Al-Awlaki,
rahimahullah ta'ala

~ de **Nadia Sayeh** ~

Ne numim musulmani - un miliard și jumătate, în creștere. În ciuda acestor cifre, Ummah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a devenit subiectul principal al știrilor din lumea întreagă.

Mass-media savurează cu lăcomie felul în care suntem tratați în fiecare colț al acestui pământ; și zi de zi ne lovim de aceste „ritualuri”, iar mulți dintre noi le trecem cu vederea, precum niște păpuși mecanice și triste. Înainte, niciodată credința noastră colectivă nu a fost atât de scăzută.

„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Scripturii ar fi crezut, ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și

credincioși, dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuți.” (Sura 'Al-'Imran, 3:110)

Nu noi ar trebui să fim cea mai bună comunitate, căreia Allah subhana wa ta'ala i-a promis toate darurile din această viață și din Viața de Apoi?

Promisiunile pe care le facem unii altora sunt uneori neputincioase, alteori egoiste, primind în schimbul ofertelor - uneori foarte generoase - mult mai puțin decât ne-am fi așteptat. Promisiunile lui Sheitan, audhu billah, sunt pline de decepții mizerabile:

«Și când totul va fi hotărât, va zice Sheitan: „Allah v-a făcut vouă o făgăduință adevărată. V-am făgăduit și eu, însă eu nu mi-am ținut cuvântul dat vouă. Eu nu am avut nici o putere asupra voastră, decât că eu v-am chemat, iar voi mi-ați răspuns. Deci nu mă muștrați, ci muștrați-vă pe voi înșivă! Eu nu vă pot fi de nici un ajutor, și nici voi nu-mi puteți fi de nici un ajutor. Eu mă socotesc nevinovat de faptul că voi m-ați făcut cândva asociat [al lui Allah]!” Nelegiuții [politeiștii] vor avea parte de osândă dureroasă.» (Sura Ibrahim, 14:22)

Dar promisiunile lui Allah subhana wa ta'ala sunt limpezi și adevărate; ele niciodată nu vor fi rupte:

„Aceasta este făgăduința lui Allah. Și Allah nu-și calcă făgăduința, însă cei mai mulți oameni nu știu.” (Sura Ar-Rum, 30:6)

Promisiunile lui Allah Az-Zawajal, făcute credincioșilor în Coran, sunt numeroase. Unele din ele vor fi îndeplinite în această viață, pe când altele vor fi realizate în Viața de Apoi. Dintre toate, cea mai râvnită de robii lui Allah subhana wa ta'ala este promisiunea Paradisului (Jannah):

„Allah le-a promis dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor Grădini pe sub care curg pâraie, în care vor avea sălaş veșnic și cămine bune în grădinile Edenului. Însă mulțumirea lui Allah este și mai mare; aceasta este o izbândă nemărginită!” (Sura At-Tawba, 9:72)

Jannah are un preț pe care nimeni nu îl poate plăti. Doar prin mila lui Allah Preaînaltul se vor deschide Porțile și ne va fi permis să intrăm înăuntru curați, acolo de unde ni s-a

promis că nu vom mai pleca niciodată - *suntem acolo pentru eternitate!*

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus că Allah subhana wa ta'ala a zis: „Am pregătit pentru robii Mei cei credincioși ceva ce nici un ochi nu a mai văzut, urechea nu a mai auzit și nici o minte omenească nu poate gândi.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Allah subhana wa ta'ala a promis credincioșilor Wilaayah (protecția Lui), împotriva oamenilor și sheitanilor, audhu billah. Allah Az-Zawajal ne-a mai promis, prin mila Sa, iertarea Lui. El, Preaînaltul, jură că nici un efort pentru El nu va rămâne nerăsplătit. Allah subhana wa ta'ala promite, în continuare, îndrumarea și statornicia în credință, eliberarea credincioșilor de frică și de suferință.

Allah subhana wa ta'ala încurajează și întărește Ummah slăbită și descurajată, prin obținerea supremației și puterii împotriva dușmanilor. Istoria mărturisește cum Islamul, sub conducerea lui Rasul Allah, salla Allahu aleihi wa sallam și acelor care l-au urmat în timpul cuceririlor și răspândirii Islamului de la Est la Vest, a eliberat omenirea de la subjugarea omului la ridicarea sa, prin adorarea Unicului Allah. Întreaga omenire a fost martoră la înflorirea Islamului și cu siguranță va asista la acest lucru în continuare, inshaAllah!

«Allah le-a făgăduit acelor dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei stăpâni pe pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță religiei lor, pe care El a

acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. „Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic!” Și aceia care vor mai fi necredincioși după aceasta, aceia sunt nelegiuți.» (Sura An-Nur, 24:55)

Promisiunile lui Allah Preaînaltul sunt adevărate; atunci, de ce suntem într-o situație atât de disperată? Trebuie să ne întrebăm: suntem cu adevărat credincioși? Îndeplinim condițiile de a fi adevărați credincioși, așa cum ne-a cerut Allah subhana wa ta'ala?

„Ca și pentru cei care se căiesc, cei care adoră, cei care aduc laudă, cei care purced prin lume, cei care se închină, cei care se prosternează, cei care poruncesc ceea ce se cuvine și cei care opresc de la cele neîngăduite și cei care păzesc poruncile lui Allah. Binevestește-le dreptcredincioșilor!” (Sura At-Tawba, 9:112)

Credința din inimă poate fi ca un soldat singuratic, dacă nu este hrănită cu acțiuni și fapte care să o întărească și să o valorifice. Dacă nu beneficiem în această viață de lucrurile bune pe care Allah subhana wa ta'ala ni le dă, ar trebui să ne întrebăm dacă îndeplinim partea noastră de muncă.

Articolul acesta încearcă să cuprindă promisiunile făcute de Allah Az-Zawajal mumineenilor (credincioșilor). În Sfântul Coran sunt menționate 25 de promisiuni, asupra cărora nu ar trebui să avem nici o îndoială, deoarece ele cu siguranță vor fi îndeplinite, pentru că Allah Preaînaltul nu-și încalcă niciodată promisiunile:

„Însă aceia care au fost cu frică de Domnul lor vor avea parte de odăi peste care alte odăi au fost clădite. Pe sub ele vor curge pâraie. [Aceasta este] făgăduința lui Allah și Allah nu calcă făgăduința Sa.” (Sura Az-Zumar, 39:20)

Ce a promis Allah subhana wa ta'ala dreptcredincioșilor?

Începem cu Jannah - o promisiune oferită de Allah Preaînaltul dreptcredincioșilor; ***deja, aceasta este suficientă***. Nu am mai avea nevoie de mai mult decât aceasta, dar vom vorbi și despre cele 24 rămase, doar pentru cunoștințele noastre. Multe dintre promisiunile menționate sunt în legătură cu această viață (Dunya). Însă promisiunea cea mare este legată de Viața de Apoi (Aakhirah). Când vezi tot ce este în viața aceasta, și te gândești la ce este în Jannah, după cum e descrisă și promisă de Allah Preaînaltul credincioșilor Săi, dorința obținerii unui loc în Minunatul Paradis devine, pentru robul lui Allah Preaînaltul, primordială. Allah subhana wa ta'ala spune:

«Deci vestește celor care cred și plinesc fapte bune că ei vor avea grădini pe sub care

curg pâraie! De câte ori vor primi din ele un rod, ca hrană, vor zice: „Acestea sunt cele care le-am primit și mai înainte!”, căci li s-au dat [lor și altele] asemănătoare cu ele. Și ei vor avea în ele soții curate și în ele vecinic vor fi sălășluitoari.» (Sura Al-Baqara, 2:25)

Promisiunea Paradisului nu poate fi egalată cu nimic din promisiunile acestei vieți (Dunya).

Focul Iadului este rezervat tuturor celor care, prin comportamentul și faptele lor, vor ajunge cu bună-știință aici, deoarece în această viață, fiecare om are opțiunea de a alege între bine și rău. Depinde de noi care este drumul pe care dorim să mergem.

Dacă nu ar fi mila lui Allah Az-Zawajal, robii Săi nici nu ar mirosi Jannah.

Și deci, o secundă în Jannah este suficientă să ne facă să uităm de toate suferințele, durerile și grijile acestei vieți.

Același lucru putem spune și despre o secundă în Focul Iadului (Jahannam), secundă care este suficientă pentru a-l face pe necredincios să uite plăcerile acestei lumi.

A te gândi la Jannah, este în putința oricui și o poți face ori de câte ori dorești, însă drumul spre Paradis este plin de dificultăți. Numai evlavia și credința venită din suflet te vor ajuta să câștigi, pas cu pas, încrederea că în Ziua de Apoi, cu voia Bunului Allah, vei păși în Paradis.

Poți auzi despre cele mai frumoase bucurii, poți vedea cele mai minunate peisaje, dar nimic din toate

acestea nu se poate compara cu ceea ce poți obține în Jannah. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a văzut Jannah cu proprii săi ochi și a spus companionilor, încercând să descrie ceea ce a văzut - următoarele vorbe:

„În Jannah sunt lucruri pe care nici un ochi nu le-a văzut, nici o ureche nu le-a auzit și nici o minte nu și le poate imagina vreodată.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Deci, nici un limbaj nu poate exprima ceea ce este în Jannah.

Allahu Alam

~ **InshaAllah, va continua** ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Telurile musulmanului mumin
~ de Yasmin Dorina ~

Islamul nu este doar o religie, este un mod de viață; cu toții ne-am născut musulmani.

Părinții noștri ne-au fost îndrumători, deci majoritatea dintre noi am urmat religiile practicate de ei.

Dar, alhamdulillah, a venit și ziua când, citind și căutând din ce în ce mai mult, am început să conștientizăm că, de fapt, adevărul despre religie este altul. Din clipa aceea, fiecare pas al nostru l-am calculat, și unicul nostru *țel* a devenit mulțumirea lui Allah subhana wa ta'ala și drumul pe calea adevăratei religii.

Analizând viața și preocupările noastre de zi cu zi, vom observa că cea mai mare parte a timpului și a energiei o consumăm pentru lucruri pe care Allah subhana wa ta'ala ni le-a hotărât deja, încă dinainte de a ne naște, acesta fiind Destinul.

Pentru cei credincioși, lucrurile sunt mai ușor de acceptat; crezul lor este acela că destinul este de la Allah subhana wa ta'ala și trebuie acceptat așa cum este el, bun sau rău.

Însă pentru mulți, drumul acesta se dovedește a fi greu și anevoios, pentru a putea asigura toate necesitățile acestei vieți. Musulmanul mumin trebuie să lupte și să spere că aceste necesități vor fi numai din cele permise (halal), chiar dacă, pentru a le obține, va munci foarte mult.

Pentru a-și satisface și a-și împlini dorințele pământești, omul trebuie să muncească și să facă totul pentru a le obține, cu toate că nu îi vor fi niciodată deajuns. E greșit a crede că numai recunoscând Unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala și făcându-ți rugăciunile vei ajunge în Paradis.

Dar din păcate, nu numai munca aceasta îi va îndrepta omului pașii spre Jannah; *la bază stă o foarte puternică credință, o intenție curată și o inimă pură*, iar totul la un loc are ca pilon numai bunăvoința lui Allah subhana wa ta'ala de a le accepta, inshaAllah.

Făcând astfel și ținându-se pe drumul cel drept, musulmanul, inshaAllah, va ajunge, numai prin voia lui Allah Preaînaltul, în Jannah (Paradis).

„Pilda Grădinii care s-a promis celor evlavioși; pe sub ea curg pâraie și veșnice sunt roadele ei și

umbra ei. Aceasta este răsplata celor care au frică [de Allah], iar răsplata celor necredincioși este Focul.” (Sura Ar-Ra`d, 13:35)

În Ziua de Apoi vom da socoteală pentru orice faptă a noastră - fie ea cât un fir de nisip -, pentru fiecare intenție și pentru fiecare cuvânt.

Lăsând deoparte obiceiurile de zi cu zi și uitându-se în jurul lui, la tot ceea ce are și tot ceea ce îl înconjoară, musulmanul mumin poate cu ușurință să observe că totul este o binecuvântare de la Allah Preaînaltul. El va înțelege că totul – corpul, întreaga mâncare pe care o servește, aerul curat pe care îl respiră, casele și bunurile sale, tot ceea ce este între cer și pământ – există prin bunătatea și mila lui Allah Preaînaltul.

Aceste binecuvântări sunt prea multe, pentru a putea fi enumerate.

„Și de ați [vrea să] socotiți binefacerile lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați. Allah este Iertător, Îndurător [Ghafur, Rahim]” (Sura An-Nahl, 16:18)

Ar trebui să ne aducem aminte că Allah subhana wa ta`ala ne-a asigurat și ne asigură tot ceea ce avem nevoie în

această lume, și de foarte multe ori primim totul fără a depune un efort prea mare. Nu este suficient, însă, să ne mulțumim cu aceasta. Omar ibn Al-Khattab a relatat:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah spunând: „Dacă ați avea încredere cu adevărat în Allah, El v-ar asigura hrana așa cum asigură hrana păsărilor, care dimineața se trezesc flămânde și seara se întorc cu stomacul plin.”” (relatat de Tirmidhi)

Oare de câte ori ne aducem aminte să mulțumim de fiecare dată lui Allah subhana wa ta`ala, pentru tot ceea ce ne-a dat? Oare de câte ori ne aducem aminte să spunem „inshaAllah”? Atunci când ne facem atâtea planuri pentru viața cotidiană, să ne gândim că numai cu voia Lui, Preaînaltul, se pot împlini toate!

Pe parcursul vieții, Allah subhana wa ta`ala ne deschide multe porți, și se știe că Bunul Allah nu ne închide o poartă, până nu ne deschide altele 10.

Unicul nostru țel trebuie să fie acela de a face totul pe placul Lui, pentru ca atunci când vom muri să avem șansa, inshaAllah, să găsim deschisă orice poartă care merge spre Paradis.

Căile către pierzanie, în această viață, sunt multe și ușoare, dar trebuie să ne gândim și să conștientizăm cât de mare va fi chinul Iadului și să luptăm să nu mergem pe ele, pentru ca în Viața de Apoi să nu avem parte de aceste chinuri. Fie ca Allah subhana wa ta`ala să ne apere de ele!

Haideți să ne gândim pentru ce trebuie să muncim mai mult? Pentru această viață - care este

trecătoare -, sau să ne străduim să fim buni, să facem numai fapte bune, să fim evlavioși, cu intenții curate, și așa poate, insha Allah, să ne asigurăm, în Viața de Apoi, un loc în Paradis.

Un musulman mumin se trezește dimineața devreme, pentru că știe că „rugăciunea este mai bună decât somnul”; el face rugăciunile fără întârziere, concentrându-se doar la acestea și mulțumindu-I Bunului Allah Preaînaltul pentru încă o zi care i-a fost permisă să o trăiască pe Pământ. Fiecare pas și fiecare faptă are un singur țel și o singură dorință: mulțumirea lui Allah subhana wa ta’ala.

Să ne gândim cât de mare e importanța salutului. Ne mulțumim oare să murmurăm niște cuvinte neînțelese sau să spunem un „bună”, în trecut, în locul a ceea ce este atât de important? Spunând „As sallam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuhu”, spunem o dua, o binecuvântare. Este o practică și o învățătură luată de la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, iar noi trebuie să o folosim așa cum am fost învățați și să o transmitem mai departe copiilor noștri.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: **“Cel mai bun dintre două persoane este cel care salută primul.”** (relatat de An-Nawawi)

Cât de important este să îți respecti părinții?

Respectându-ne mamele, tații, rudele și toți cei apropiați nouă, ne apropiem cu un pas în plus de Allah subhana wa ta’ala. Un dreptcredincios trebuie să fie grijuliu cu părinții și să îi trateze cu respect, să simtă o dragoste imensă pentru ei, încercând să le răsplătească dragostea și grija cu multă bunătate și cuvinte înțelepte. De asemenea, trebuie să fim fideli în relațiile noastre. Corectitudinea unul față de celălalt este ceva ce trebuie să continue chiar și după ce o persoană a murit, păstrând relația cu cei dragi lui. Dragostea față de acea persoană este destinată Vieții de Apoi, și dacă această dragoste a încetat când persoana respectivă a murit, atunci înseamnă că ea nu a existat niciodată.

Se spune că puțină credință devotată, după moarte, este mult mai prețioasă decât o cantitate mare, în timpul vieții.

Ura, invidia și vorbele grele nu își au locul în viața unui musulman mumin. O familie credincioasă poate să își dorească mult, dar trebuie întotdeauna să fie mulțumită cu cât i-a oferit Allah subhana wa ta’ala.

Dorințele vieții de zi cu zi nu vor fi niciodată de ajuns. Însă, străduindu-ne să ne îndeplinim țelul unic - acela de a înfăptui acte de adorare pentru Unicul Creator, a tot și a

toate, acela de a fi cât mai buni, de a oferi din ceea ce avem, de a ne sprijini unii pe alții -, inshaAllah, vom fi pe drumul cel bun.

Plăcerile vieții cotidiene îi ademenesc pe cei cu credința slabă către lucruri care nu au nimic în comun cu Islamul. De aceea, credința în Allah Preaînaltul și strădania în a respecta ceea ce Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a învățat, trebuie să fie foarte puternice. Un musulman mumin nu va ridica ochii mai mult decât îi este permis, nu va întinde mâna la mai mult decât îi este dat și nici nu își va irosi timpul prețios cu lucruri fără importanță. El se va grăbi să îndeplinească tot ceea ce spune Sfântul Coran și Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Țelul fiecărui musulman este de a ajunge în Paradis, urmărind obținerea acestuia.

Ne întrebăm, atunci, ce-l face atât de căutat și de ce reprezintă Paradisul fericirea căutată de toți, deși, din păcate, la el ajung foarte puțini.

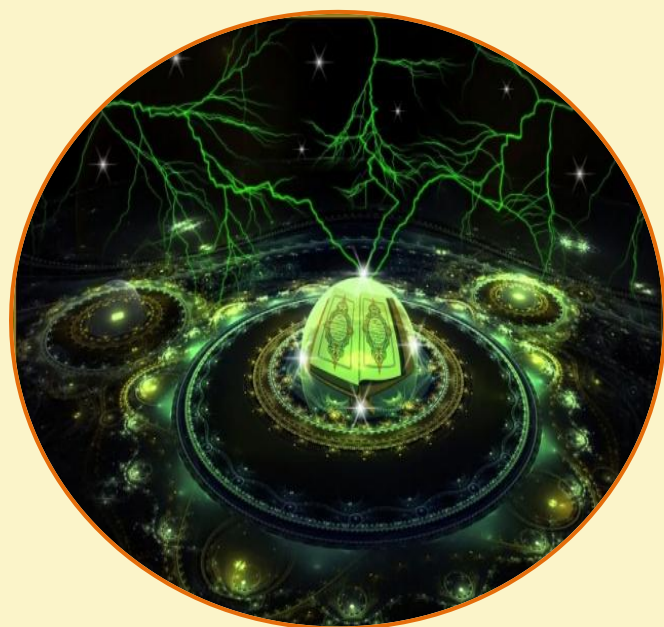
Mulți oameni spun că fericirea este ceva imaginar, este o iluzie la care nu poți ajunge, dar aceștia sunt ignoranți-neștiutori, pentru că ei n-au ajuns la fericire. Fericirea este prezentă, este reală, pentru că Allah subhana wa ta'ala nu ne-a creat ca să ne chinuim, ci a trimis Sfânta Carte, pentru a ne ușura această viață și a ști să ne pregătim pentru Viața Eternă.

„Noi nu ți-am pogorât Coranul pentru ca tu să fii nefericit.” (Sura Ta-Ha, 20:2)

Fericirea nu este vizibilă, nici măsurabilă; nu poți ajunge la ea prin

comori de aur și argint, pentru că ea este mult mai scumpă decât acestea.

Ea este precum o perlă ascunsă în ceane, și necesită un bun scufundător, pentru a o găsi. Mulți își imaginează fericirea ca și cum aceasta ar consta în lucruri precum bani, conturi, proprietăți, afaceri, și de aceea mulți se bazează pe aceste principii, privindu-i pe cei bogați ca fiind fericiți. Aceasta, însă, este o fericire trecătoare; sunt dorințe ale celor neștiutori.

Fericirea este în inima fiecăruia, căci inima este creată pentru a fi umplută cu iubire pentru Allah subhana wa ta'ala, iar dacă nu o hrănim cu această nemăsurată iubire, ea nu mai funcționează cum trebuie și atunci omul devine nefericit.

Dacă El, Preaînaltul, ne dă sănătate, frumusețe, copii, o minte strălucită, toate sunt pentru ca noi să-I mulțumim necontenit și să ne folosim de toate aceste înzestrări, numai pentru a căuta să-I fim supuși. Dacă Allah subhana wa ta'ala ne încearcă cu

boli, durere, lipsa copiilor, suferințe, pierderi, este un test, pentru ca noi să avem răbdare și pentru aceasta vom fi răsplătiți, inshaAllah, în Ziua de Apoi.

Unicul țel al musulmanului mumin în această viață este pomenirea lui Allah subhana wa ta'ala, și cel mai iubit dintre dreptcredincioși este cel care este cel mai folositor pentru oameni, căci acela care-i face pe oameni fericiți, Allah subhana wa ta'ala îl va face fericit.

Abdullah ibn Mas'ud relatează că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să spună: „O, Allah! Te rog să-mi dai călăuzire, credință, puritate și pricepere.” (relatat de Muslim)

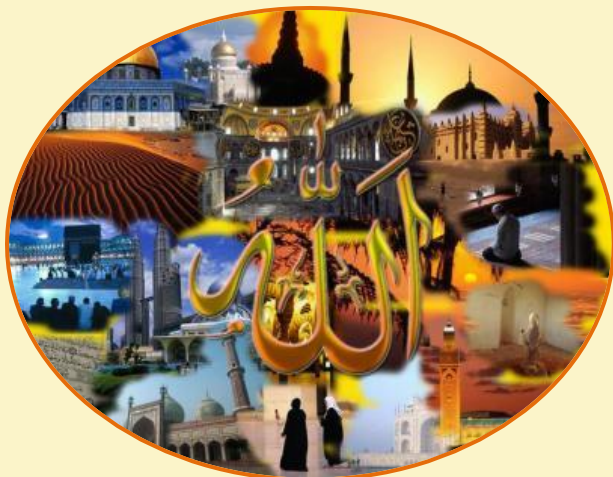
Un musulman mumin lasă totul în seama lui Allah subhana wa ta'ala, pentru că el știe că ceea ce El, Preaînaltul, a ales deja pentru el, este ceea ce este cel mai bine și cel mai bun. Musulmanul mumin este liniștit, nu caută fericirea efemeră, nu caută satisfacerea dorințelor mărunte și fără importanță; el știe că Cel pe care se poate baza este numai Allah subhana wa ta'ala.

Un musulman mumin, chiar dacă într-o zi ar pierde totul, chiar dacă s-ar găsi a fi cel mai sărac om de pe pământ, el are în inima sa dragostea față de Allah subhana wa ta'ala, și asta îl va face să fie cel mai bogat om.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Răspândirea Islamului
«viziune de ansamblu»
 ~ de **Ionela Noour** ~

Decizia de a intra în Islam poate fi rezultatul unor numeroase și variate „drumuri”, mai scurte sau mai lungi, experiențe mai mult sau mai puțin fructuoase, încercări mai mult sau mai puțin dureroase.

1. Cei care au avut șansa de a trăi dintotdeauna într-o familie de musulmani au deja, în urma lor, un trecut bogat în cunoștințe și experiențe, în funcție de cât de puternică este credința lor în Allah subhana wa ta'ala. Intrarea lor în Islam nu este o convertire, ci o confirmare, o regenerare și o continuare a căutării lor spirituale, a împlinirii totale.

2. Alții, proveniți din familii nemusulmane, nu au ajuns la un nivel înalt al credinței lor, deoarece nu au reușit să discearnă între autenticitatea și alterațiile aduse religiei lor, de unii reprezentanți ai acesteia, care i-au

denaturat sensul. Pe vremea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, unii creștini din Mekka au îmbrățișat Islamul înainte de Hijra (migrarea Profetului de la Mekka la Medina), iar la Medina s-au convertit la Islam unii iudei. Astfel, aceștia vor primi o răsplată dublă, deoarece au crezut atât în Cărțile lor, cât și în Coranul cel Sfânt:

„Aceștia vor fi dăruiți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat,” (Sura Al-Qasas, 28:54)

Astfel, descoperirea Islamului, această religie complexă și nealterată, este o ocazie imensă de „renaștere”, pentru ei.

3. O altă categorie o reprezintă cei care, trăind alături de musulmani virtuozși, văzând credința puternică și eforturile lor de a fi pe placul lui Allah subhana wa ta'ala, au reușit să se debaraseze de scepticismul cu care trăiau până atunci și să vadă adevărata valoare a Islamului. Au simțit, în sufletele lor, acea chemare spre Islam, acea liniște, pace pe care această religie le-a adus-o; o atracție irezistibilă, ce îi făcea să pătrundă tot mai adânc în tainele Islamului, să caute și să se convingă ei înșiși de

veridicitatea acestuia.

4. Alții au fost aduși la poarta Islamului datorită unui contract de căsătorie. Însă, înainte de a face acest pas, ei trebuie să fie conștienți de faptul că intrarea în Islam este un act de credință, și nu o formalitate încheiată doar pentru căsătoria în sine.

Cu siguranță, dorința întemeierii unei familii poate apare înainte de a simți o afinitate pentru Islam, înainte de a simți în totalitate nevoia de Allah subhana wa ta'ala, căci căsătoria este una dintre numeroasele cauze secundare, de care Allah Preaînaltul se folosește, pentru a-și aduce servitorii alături de El. Căsătoria este, prin urmare, un motiv valabil de a intra în Islam, atât timp cât această trecere spre Islam este făcută din toată inima și doar de dragul lui Allah subhana wa ta'ala, iar viața de familie este trăită urmând calea Unicului Creator.

5. Alții, a căror număr este din ce în ce mai ridicat, resping cu vehemență laicismul (acea negare a valorilor religioase), și se refugiază în credință, cu toată ființa lor. Aici, legile divine sunt

respectate și trăite de credincioși cu sufletul, și nu datorită unor constrângeri lumești. Credința fiecărui musulman mumin și dorința lui de a-I fi pe plac lui Allah subhana wa ta'ala îl fac pe acesta să depună eforturi, pentru a respecta legea divină. Conștiința joacă un rol important în viața unui om cu frică de Allah subhana wa ta'ala.

Astfel, acești „supraviețuitori” ai unei civilizații ce a pierdut valorile religioase, intră în Islam cu o sete imensă pentru Allah și având o satisfacție enormă, ca urmare a deciziei lor de a îmbrățișa Islamul.

Noi, musulmanii, avem o sarcină foarte importantă, referitor la aceste persoane, dornice să Îl cunoască pe Unicul Creator, și anume aceea de a ne strădui să îi înțelegem, să îi orientăm și să susținem cu dragoste și răbdare, căutările fiecăruia.

Decizia de a intra în Islam

Decizia de a intra în Islam presupune intenția fermă (niyya) de a trece de la ignoranță la întoarcerea către Allah subhana wa ta'ala. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa salam, a spus: „Valoarea faptelor este în funcție de intențiile fiecăruia, iar răsplata va fi după ceea ce a făcut fiecare. Oricine emigrează pentru Allah și Trimisul Său, emigrarea lui va fi considerată ca și cum ar fi fost făcută pentru Allah și Trimisul Său. Însă dacă o persoană trebuie să emigreze pentru a achiziționa bunuri din această lume sau pentru a se căsători cu o femeie, emigrarea lui va fi valorificată în funcție de lucrul spre care el

a emigrat.” (relatat de Bukhari)

Intrarea în Islam nu trebuie să fie una precipitată, grăbită; însă nu este indicat nici să așteptăm foarte mult, până atunci când vom ajunge să acumulăm cunoștințe pe care unii, probabil, le-au acumulat de-a lungul a numeroși ani de studiu. Atunci când am găsit această lumină pe care Allah Cel Îndurător ne-a pus-o în inimi, trebuie să profităm de ea, fără întârziere, și să nu amânăm pe mai târziu un act de o asemenea importanță, deoarece viitorul este întotdeauna nesigur.

Pentru a accepta Islamul nu este nevoie să fii savant, sau să cunoști limba arabă. Însă acest angajament trebuie să se facă în deplină cunoștință de cauză și o totală libertate de decizie. Trebuie să simți că aparții lui Allah subhana wa ta'ala, cu toată ființa ta; doar așa vei putea obține pacea și liniștea interioară: cu o încredere deplină în această religie și departe de orice urmă de îndoială. Un astfel de moment este însoțit de un sentiment de unitate interioară, simplitate și bucurie.

Cum are loc intrarea în Islam?

Atunci când suntem convinși că Islamul este adevărata religie pe care Allah subhana wa ta'ala a ales-o pentru robii Săi, o puternică dorință de a îndeplini tot ceea ce El, Preaînaltul, ne-a poruncit, apare în sufletul nostru. Atunci când credem cu tărie în unicitatea lui Allah Preaînaltul (Tawhid), în autenticitatea revelației Coranului și în Trimisul lui Allah, Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, precum și atunci

când am luat decizia fermă și ireversibilă că vom practica ritualurile islamice și ne vom conforma ordinelor și interdicțiilor Legii Divine (Sharia), urmând Sunnah Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci înseamnă că suntem pregătiți să intrăm în Islam, prin a rosti mărturisirea de credință (Sheheda):

Ash-hadu An La Illaha Illa Allah

Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah

Wa Ash-Hadu Anna Mohammadan Rasul-Allah

Și că Mohammed este Trimisul lui Allah.

Din momentul în care s-a pronunțat, în mod conștient, această mărturisire, singur sau cu ajutorul unei persoane musulmane, se intră în Islam și, de acum înainte, noul musulman trebuie să respecte regulile stabilite de Allah subhana wa ta'ala. Mărturisirea de credință trebuie să fie precedată de o purificare majoră (ghusl) apoi, după rostirea shehedei, musulmanul trebuie să efectueze rugăciunea obligatorie, din acel moment al zilei. Apoi, fiecare din cele 5 rugăciuni zilnice vor trebui efectuate, atunci

când intră timpul lor de rugăciune.

Dacă intrarea în Islam are loc în cursul unei zile din sfânta lună Ramadan (perioadă de post obligatoriu), ar trebui, de îndată ce s-a rostit sheheda, ca noul musulman să postească și să respecte normele impuse de Islam, până la apusul soarelui. Această zi de post incomplet va trebui recuperată, la finalul lunii Ramadan, după sărbătoarea de Aid Al-Fitr.

Câteva lucruri elementare...

De îndată ce o persoană a intrat în Islam, prin rostirea mărturisirii de credință, aceasta trebuie să fie conștientă de pasul important pe care l-a făcut, și să fie capabilă să îndeplinească, într-un mod cât mai corect, ritualurile abluțiunii și rugăciunile zilnice, pe care nu le putem nici reduce, nici amâna.

În mediul islamic, această îndatorire a musulmanilor nu crează, de obicei, probleme. Cel care a acceptat Islamul este îndrumat mai departe, de alți credincioși, și sprijinit în continuare, precum un copil este îndrumat de părinții săi. Acesta va învăța, inshaAllah, în câteva zile, tot ceea ce trebuie să știe pentru a-și împlini cât mai corect și complet obligațiile sale religioase. Frații și surorile întru Islam îl vor urmări cu atenție și îl vor corecta, atunci când este cazul, fiind foarte important ca ceea ce facem să fie făcut corect, încă de la început.

Trebuie de reținut faptul că, în timpul perioadei de cercetare, înainte de

a lua decizia de a intra în Islam, nu este indicată practicarea ritualurilor islamice (rugăciune, post). Acestea nu sunt valabile, decât în urma rostirii shehedei, atunci când suntem convingși de valoarea acestora și de importanța lor.

Este util, însă, ca în timpul acestei perioade de așteptare, să studiem ritualurile religioase, să înțelegem sensul și importanța acestora, să învățăm pe de rost câteva sure scurte, în arabă, pentru a ne putea ruga pe viitor, și de a ști cum trebuie efectuată purificarea și rugăciunea. Tot de acum, trebuie să se renunțe la tot ceea ce este interzis (haram) în Islam.

Doar printr-o credință sinceră și puternică vom ajunge să găsim liniștea sufletească de care avem nevoie în aceste vremuri tulburi. Doar cu ajutorul lui Allah subhana wa ta'ala vom ajunge, inshaAllah, să pătrundem tot mai adânc în tainele acestei minunate religii, Islamul, și să ne convingem cu adevărat că prin mila Sa, Allah Preaînaltul ne-a binecuvântat și ne-a adus pe drumul cel drept.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că I-a auzit pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând: „Dacă la ușa unuia dintre voi ar curge un pârâu, în care s-ar îmbăia de 5 ori pe zi, ar mai rămâne vreo urmă de murdărie, pe trupul lui?” Ei au răspuns: „Nu, n-ar mai rămâne urmă de murdărie.” Profetul a continuat: „La fel este și în cazul rugăciunilor făcute de 5 ori pe zi: Allah șterge toate păcatele, datorită acestora.” (relatat de Bukhari)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: «Îngerii vin pe rând, să vă vadă la ceas de noapte și la ceas de zi și se adună cu toții la rugăciunile de Fajr (crăpatul zorilor) și Asr (după-amiază). Cei ce și-au petrecut noaptea printre ei (Îngerii) anunță la cer și Domnul lor, care le știe pe toate, întreabă: „În ce stare i-ați găsit pe slujitorii Mei?” Ei răspund: „I-am găsit rugându-se și i-am lăsat rugându-se.”» (relatat de Bukhari)

Jabir, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: „Ceea ce ne deosebește pe noi de necredincioși și ipocriți este angajamentul nostru la rugăciune. Cel ce-l leapădă devine un necredincios.” (relatat de Tirmidhi)

Buraida, radhi Allahu anhu, relatează că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: „Cel ce nu face rugăciunea de Asr (după-amiază), faptele lui nu mai au nici o valoare.” (relatat de Bukhari)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: «Îngerii invocă binecuvântările asupra oricărui dintre voi, atâta vreme cât vă aflați într-un loc de rugăciune și într-o stare de curățenie. Ei zic: „O, Allah! Iartă-l; O, Allah, ai milă de el!”» (relatat de Bukhari)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Binecuvântările Paradisului ~ de Gabriela Gharabli ~

Paradisul (Jannah) este un loc binecuvântat, în care numai cei aleși de Allah subhana wa ta'ala vor ajunge, doar prin voia Lui.

Paradisul are o valoare imensă, iar o persoană nu îl poate câștiga numai datorită rugăciunilor și faptelor sale, ci numai prin mila și îndurarea lui Allah Preaînaltul.

Se spune că un om s-a rugat timp de 500 de ani, iar atunci când i-a venit timpul morții, s-a prezentat în fața lui Allah subhana wa ta'ala. A fost întrebat ce crede că i se cuvine: Paradisul sau Iadul? La care robul lui Allah a spus: „*Bineînțeles, Paradisul.*” Atunci, Allah subhana wa ta'ala a dat porunca să fie aruncat în Iad; apoi a fost scos, și iarăși întrebat ce crede că i se cuvine? La care omul a răspuns: „*Bineînțeles Paradisul, deoarece am stat 500 de ani și Te-am venerat.*” Atunci, Allah Preaînaltul a dat din nou porunca să fie aruncat în Iad. A fost scos și a doua oară și iar întrebat ce crede că i se cuvine, Paradisul sau Iadul? Atunci robul lui Allah Preaînaltul a spus: „*InshaAllah, numai prin îndurarea și voia Ta, Paradisul.*” Atunci Allah subhana wa ta'ala a spus Îngerilor, aleihum sallam, ca robul Său

să fie dus în Paradis.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«*„Nimeni nu va intra în Paradis doar datorită faptelor sale.”* Companiile au întrebat: „*Nici măcar tu, Trimis al lui Allah?*” El a spus: „*Nici măcar eu, doar dacă Allah mă binecuvântează cu îndurarea Sa.*”» (relatat de Muslim)

Jannah este un loc pe care mintea umană nu îl poate nici descrie și nici cuprinde, dar Allah Preaînaltul, prin mila și bunătatea Sa, ne-a dat câteva indicii în Sfântul Coran, pe care noi, oamenii, să le putem înțelege.

„*O, robii Mei! Fiți fără teamă în Ziua aceasta și nu vă întristați, ~ Aceia care credeți în semnele Noastre și sunteți musulmani! ~ Intrați în Rai, voi și soațele voastre, și vă veți bucura voi!*” ~ Se va trece printre ei cu tipsii de aur și cupe; în el se va afla tot ceea ce

poftesc sufletele și place ochilor.” Și în veci veți rămâne voi în el, ~ Căci acela este Raiul ce vi s-a dat ca moștenire pentru ceea ce ați împlinit ~ Și în el veți avea multe roduri din care veți mânca”

(Sura Az-Zukhruf, 43:68-73)

El, subhana wa ta'ala, ne-a descris Paradisul ca pe un loc total diferit de lumea noastră, cu o viață diferită de aceasta, cu multe binecuvântări și bucurii pentru cei ce vor ajunge în el.

„Și când te vei uita acolo, vei afla plăcere și mare împărăție.” (Sura Al-Insan, 76:20)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah a spus: «Am pregătit supușilor Mei ceea ce ochiul nu a mai văzut, urechea nu a mai auzit și inima omului nu își poate imagina. Recitați, dacă vreți:

„Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns ca bucurie, drept răsplătă pentru ceea ce au săvârșit.” (Sura As-Sajda, 32:17)»” (relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a comparat natura inferioară și efemeră a plăcerilor acestei vieți cu deliciul și frumusețile Paradisului:

„Pe Allah, această lume, în comparație cu Lumea de Apoi, este ca și cum ai băga un deget [și a arătat cu degetul arătător] în mare, să vezi câtă apă poți lua.” (relatat de Muslim)

Conform unui hadith relatat de Bukhari și Muslim de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Spațiul unui arc al oricăruia dintre voi în Rai este mai bun decât orice lucru asupra căruia soarele răsare.”

În Paradis, toate lucrurile vor fi acordate la un nivel care depășește cu mult capacitatea noastră de imaginație și sfidează orice descriere.

Coranul, de asemenea, ne descrie Paradisul ca un loc unde toate favorurile divine au fost create de Allah subhana wa ta'ala în perfecțiune. Oamenilor li se va oferi tot ceea ce le dorește inima și sufletul; nu vor duce lipsă de nimic, nu va exista tristețe, durere sau regret.

Bucuriile și binecuvântările Paradisului nu pot fi comparate cu ceea ce cunoaștem noi în această lume, indiferent de nivelul de dezvoltare sau de bunăstare. Nimic nu poate fi comparat cu ceea ce va fi în Paradis, oferit celor aleși. Allah Preaînaltul a pregătit cu generozitate cadouri minunate, inimaginabile oamenilor care vor fi binecuvântați să intre în Paradis, unde există toate tipurile de frumuseți nemaivăzute, într-o stare de perfecțiune absolută.

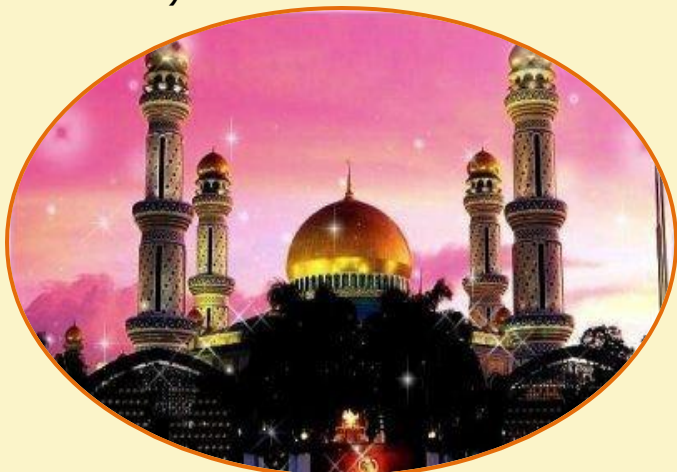
Dintr-o relatare profetică aflăm:

„Este lumină strălucitoare, plante aromatice, palat splendid, râu curgător, fruct copt, o soție frumoasă și haine câte dorești, într-un lăcaș plin de bucurie, în case înalte, solide și frumoase.” (Ibn Maajah, în As-Sunnah, Kitaab Az-Zuhd, Baab Sifat Al-Jannah)

Este adevărat că, în ziua de azi, mulți oameni se bucură de anumite plăceri și bogății, dar se confruntă cu multe griji și tristeți. Dacă am analiza viața pământească, ne-am da seama că greutățile întrec cu mult bucuriile, lacrimile sunt mai dese decât zâmbetele, iar de multe ori aceste zâmbete sunt dureroase. În Paradis, oamenii vor trăi în plăcere pură și în bucurie, fără lipsuri, suferințe, lacrimi și durere.

O sursă de durere și suferință în această viață este atât boala, cât și moartea oamenilor. În Paradis, ambele vor fi absente. Nimeni nu va simți durere, suferință sau tristețe. Aici nu există moarte; subhanaAllah, toată lumea trăiește veșnic și va beneficia de numeroase bucurii.

Abu Said și Abu Huraira, radhi Allahu anhum, au relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Un vestitor va chema: **Veți avea dreptul de a trăi pururea și nu veți mai muri nicicând; veți avea mulțumirea de a fi sănătoși și niciodată nu veți fi bolnavi; veți avea fericirea tinereții veșnice și niciodată nu veți îmbătrâni; veți avea mulțumirea că veți fi în ranguri înalte și nicicând nu veți coborî.**” (relatat de Muslim)

În această viață, oamenii se gândesc numai la succes și la bani, își doresc case mari, bijuterii fine, mașini scumpe. Stabilitatea financiară este văzută ca o cheie pentru o viață fericită.

Pentru majoritatea oamenilor, succesul este legat de bani, chiar dacă acest lucru e departe de adevăr. Bani sunt un lucru pe care omul, prin natura lui, și-i dorește mai presus de orice. Dar când această dorință devine lăcomie, ea se transformă într-un sentiment de nemulțumire, nefericire. De multe ori vedem sau auzim despre oameni care, deși sunt bogați, duc o viață atât de respingătoare, încât ajung să se sinucidă.

Din cauză că plăcerile acestei lumi sunt atât de ne semnificative, Allah Preaînaltul spune în Sfântul Coran, pentru cei care preferă plăcerile acestei lumi, în locul bucuriilor Vieții de Apoi:

„O, voi cei care credeți! Ce-i cu voi? Când vi s-a zis: «**Purcedeți pe calea lui Allah!**», voi v-ați lăsat grei pe pământ. Oare v-a plăcut vouă viața lumească mai mult decât **Viața de Apoi? Plăcerea acestei vieți nu va fi decât puțină în Lumea de Apoi!**” (Sura At-Tawba, 9:38)

Allah subhana wa ta'ala a promis celor care ajung în Paradis că vor avea tot ce și-au imaginat, în termeni de proprietate personală și bogăție și mai mult decât aceasta, iar această promisiune este valabilă atât pentru cei ce au fost foarte săraci și au suferit de foame și sete, cât și pentru cei ce au trăit în confort și au știut care este menirea lor pe acest pământ. Bunurile puse la dispoziția oamenilor de Allah subhana

wa ta'ala în Paradis - cum ar fi hainele, bijuteriile, alimentele și palatele - depășesc orice imaginație și, de fapt, nu există termen de comparație între ele și ceea ce se găsește aici, pe pământ. Cel mai sărac om din Paradis va avea un spațiu mai bun și mai mare decât toată lumea noastră, cu tot ceea ce conține ea.

Oamenii din Paradis vor purta cele mai luxoase haine și se vor împodobi cu bijuterii de aur, argint și perle. Vor purta, printre altele, veșminte de brocart verde și de mătase (ceea ce le-a fost interzis bărbaților în această lume), brățări de aur, argint și perle.

Allah Preaînaltul ne spune în Sfântul Coran:

„Și când te vei uita acolo, vei afla plăcere și mare împărăție. ~ Vor purta veșminte din mătase verde și brocart și vor fi împodobiți cu brățări de argint. Și Domnul lor le va da să bea dintr-o băutură curată. ~ Aceasta va fi pentru voi răsplata și răsplata voastră va primi Mulțumire" (Sura Al-'Insan, 76:20-22)

„Și îi va răsplăti pe ei pentru că au răbdat, cu o Grădină și cu [veșminte] de mătase" (Sura Al-'Insan, 76:12)

„....vor fi împodobiți cu brățări de aur și mărgăritare, iar veșmintele lor vor fi în ele de mătase" (Sura Al-Hajj, 22:23)

„Vor purta veșminte din mătase verde și brocart și vor fi împodobiți cu brățări de argint..." (Sura Al-'Insan, 76:21)

Hainele lor vor fi infinit mai bune și mai frumoase decât ceea ce a creat vreodată omul.

Al-Baraa ibn Aazib a spus: „Un veșmânt de mătase a fost adus Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam și noi am început să îi admirăm frumusețea și finețea. Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Batista lui Sa'd ibn Mu'aadh din Rai va fi mai bună decât asta.»" (relatat de Bukhari)

Plăcerile acestei lumi sunt trecătoare, efemere, în timp ce deliciile Vieții de Apoi vor fi permanente și eterne, acolo unde oboseala nu există. În această lume, oamenii tânjesc mereu după anumite lucruri, iar când ajung să le aibă, vor tânji după altele, care li se par mult mai bune. Viața pe pământ este scurtă și obositoare, iar cei ce ating vârste înaintate sunt extenuați.

"....Spune: "Plăcerea acestei lumi este mică, iar Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care se tem [de Allah] și [acolo] nu veți fi nedreptățiți nici cât un firicel!" (Sura An-Nisa', 4:77)

Paradisul este lăcașul recompensei și al bucuriei, nu al încercărilor; aici oamenii vor trăi veșnic, fără să îmbătrânească.

„Ceea ce aveți voi se termină, pe când ceea ce se află la Allah va rămâne mereu. Iar Noi îi vom răsplăti pe cei care sunt statornici după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.” (Sura An-Nahl, 16:96)

„Acesta va fi darul Nostru [pentru voi] și el va fi fără de sfârșit.” (Sura Sad, 38:54)

Companionii, radhi Allahu anhum, l-au întrebat pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, despre clădirile din Paradis. El a răspuns cu o frumoasă descriere:

„Cărămizi din aur și argint, mortar din mosc aromat, pietre din perle și safire, pământ din șofran. Cel care intră este plin de bucurie și niciodată nu se va simți rău; va trăi acolo veșnic și nu va muri; hainele sale nu se vor învechi și tinerețea sa nu va trece.” (relatat de Ahmad și Tirmidhi)

Puritatea cristalului și albul argintului se vor combina.

Abu Musa Al-Aș'ari, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Credinciosul va avea în Paradis un cort dintr-o singură perlă scobită... și două

grădini de argint, vasele lor și tot ce se află în ele.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Allah Preaînaltul se va adresa locuitorilor Paradisului astfel:

„Mâncați și beți cu plăcere pentru ceea ce ați făcut mai înainte, în zilele trecute!” (Sura Al-Haqqa, 69:24)

„Și vor găsi fructe dintre cele pe care și le aleg. Și carne de pasăre pe care o poftesc” (Sura Al-Waqi'a, 56:20-21)

Una dintre băuturile pe care Allah subhana wa ta'ala le va oferi oamenilor din Rai va fi vinul.

„Li se va da să bea dintr-un nectar pecetluit, ~ A cărui pecete este moscul. Și întru aceasta [se cuvine] să se întreacă cei care se întrec” (Sura Mutaffifun, 83:25-26)

Vinul Paradisului este pur și nu are nici un defect. Allah subhana wa ta'ala descrie frumusețea culorii sale și spune că cei care îl vor bea se vor bucura de acesta, fără ca el să le afecteze mințile:

„Și acolo își vor întinde ei o cupă unul altuia, în care nu este greșală și nici păcat” (Sura At-Tur, 52:23)

„Și se va trece printre ei cu o cupă umplută dintr-un izvor, ~ Albă, plăcută pentru cei ce beau, ~ În ea nu va fi amețală și nici nu se vor îmbăta din pricina ei” (Sura As-Saffat, 37:45-47)

Apa din Paradis nu va fi tulbure niciodată și laptele nu își va schimba gustul.

„....În el sunt râuri cu apă care nu este stricată și râuri cu lapte al cărui gust nu se strică și râuri de vin spre plăcerea celor ce beau și

râuri de miere limpede. Și vor avea în el din toate rodurile, precum și iertare de la Domnul lor..." (Sura Muhammed, 47:15)

Tirmidhi a relatat de la Haakim ibn Mutawizah (bunicul lui Bahz ibn Haakim) că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: "În Paradis este o mare de miere, o mare de vin, o mare de lapte și o mare de apă, și râurile curg din aceste mări."

Paradisul nu este atins de nici o impuritate. În această lume se mânâncă, se bea și, inevitabil, există necesități fiziologice și mirosuri care le însoțesc. Pentru femei, nașterea cauzează suferință și durere. În Paradis toate acestea nu există; acolo oamenii nu au nevoi fiziologice, nu suferă de congestie nazală, nu scuipă.

Femeile din Paradis sunt pure și nu vor avea menstruație, *nifas* (sângerare postnatală) și nici alte impurități de care femeile suferă în această lume:

„...și ei vor avea în ele soții curate și în ele vecinic vor fi sălășluitoari” (Sura Al-Baqara, 2:25)

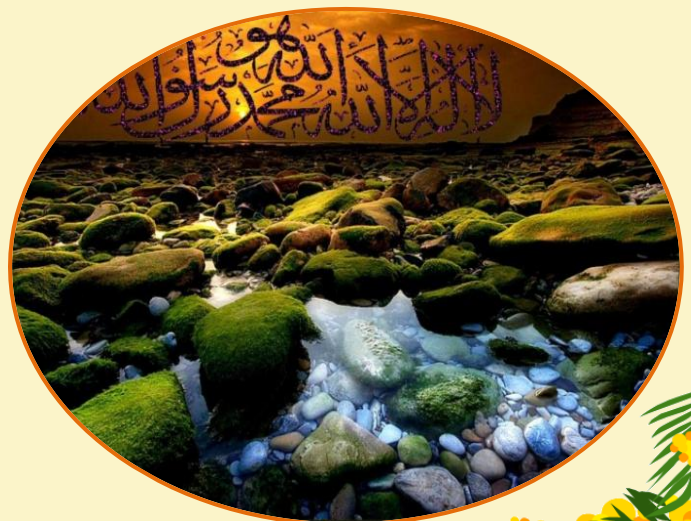
Jabir, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Locuitorii Paradisului vor bea și vor mânca acolo, dar nu se vor ușura, nu-și vor sufla nasul și nici nu vor urina. Hrana lor se va digera și ei vor râgâi, iar mirosul acestuia va fi ca moscul. Ei vor învăța să-L slăvească pe Allah și Îi vor mărturisi Măreția, la fel de ușor cum respiră.” (relatat de Muslim)

A fost adresată Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, întrebarea "Unde se vor duce

toate resturile din hrană și băutură?" de către companioni, *radi allahu anhu* și el a răspuns că o parte dintre acestea se vor transforma într-o transpirație precum moscul, ce va ieși din trupurile lor; altele vor fi transformate în eructație, dar acestea vor răspândi un miros plăcut. Jabir ibn Abdullah, *radhi Allahu anhu*, a spus: „L-am auzit pe Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând: «Oamenii din Rai vor mânca și vor bea acolo, dar nu vor scuipa, excreta sau sufla nasul». Ei au întrebat: «Ce se va întâmpla cu resturile de la mâncarea lor?» El a spus: «[Vor ieși] ca eructații, care sunt precum moscul.»” (relatat de Muslim)

Oamenii Paradisului nu au cusururile oamenilor din această lume. Un hadith relatat de Bukhari și Muslim de la Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, subliniază clar această idee: „Profetul a spus: «Primul grup care va intra în Paradis va fi frumos precum luna plină și ei nu vor scuipa și nu își vor sufla nasurile.»”

În Paradis nu se vor auzi cuvinte urâte, jignitoare, nu vor fi dispute sau certuri între persoane și nici comentarii ofensive. Se vor auzi doar vorbe bune și cuvântul "Pace".

„Și nu vor auzi în ele nici vorbe deșarte, nici învinuiri de păcat, ~ Ci numai cuvântul "Pace! Pace!" (Sura Al-Waqi'a, 56:25-26)

Nu vor exista discuții dureroase, supărătoare sau provocatoare, căci Paradisul a fost curățat de toate aceste fapte și vorbe inutile:

„Nu vor auzi în ele vorbe deșarte și nici minciuni” (Sura An-Naba', 78:35)

„Ei nu vor auzi în ele [niciun fel de] vorbe deșarte, ci numai «Pace!». Și ei vor avea în ele hrana lor, dimineața și seara.” (Sura Maryam, 19:62)

„În care nu vor auzi vorbe deșarte” (Sura Ghașiya, 88:11)

Nu va exista dușmănie între oameni și nici resentimente.

„Și Noi vom îndepărta din piepturile lor toată pizma și pe sub ei vor curge pâraie și vor zice ei: "Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea! Și noi nu am fi fost îndreptați pe calea cea bună, dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit. Trimisii Domnului nostru au venit cu Adevărul!" Și către ei se va striga: "Acesta este Raiul [pentru voi]! Ați fost făcuți sălășluitoari ai lui pentru ceea ce ați făcut." (Sura 'A'Raf, 7:43)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Nu va exista ură sau resentimente între ei, inimile lor vor fi ca o inimă, pentru a-L preamări pe Allah, dimineața și seara.” (relatat de Bukhari)

În Viața de Apoi, în Paradis, inima oamenilor va fi pură, cuvintele vor fi blânde și faptele lor vor fi numai fapte bune. Toți vor trăi într-o pace eternă și vor fi cei mai buni tovarăși, unul celuilalt.

„Cei care se supun lui Allah și Trimisului, aceia vor fi împreună cu cei pe care i-a binecuvântat Allah cu harul Său, ca și profeții, adevărații evlavioși, martirii și cei pioși. Și ce buni tovarăși vor fi aceștia!” (Sura An-Nisa', 4:69)

Dar dintre toate binecuvântările, bucuriile și plăcerile pe care Allah subhana wa ta'ala le-a pregătit celor care vor intra în Jannah, cel mai perfect cadou va fi acela că cei evlavioși o să poată privi fața sfântă a lui Allah Preaînaltul, în grădinile Edenului (Paradisului).

Ibn Al-Athir a spus: „Vederea lui Allah este cea mai mare plăcere în Lumea de Apoi și cel mai prețios dar de la Allah. Allah să ne ajute să atingem acest ideal!”

„În Ziua aceea, vor fi unele chipuri luminoase, ~ Care vor privi spre Domnul lor” (Sura Al-Qiyama, 75:22-23)

Abu Sa'îd Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah le va spune oamenilor din Paradis: «Oameni ai Paradisului!» Ei vor spune: «Suntem în adorarea Ta și toată bunătatea este în mâinile Tale!» El va spune: «Sunteți mulțumiți?» Ei vor spune:

«De ce să nu fim mulțumiți, Doamne, când ne-ai dat ceea ce nu ai dat niciunei alte creații ale Tale?»

El va spune: «Să nu vă dau mai mult de atât?» Ei vor spune: «O, Doamne, ce ne-ai putea da mai mult de atât?» El va spune: «Vă dau mulțumirea Mea și voi nu veți mai fi nemulțumiți apoi.» (relatat de Bukhari și Muslim)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat: „Niște oameni au întreat: «Trimis al lui Allah, Îl vei vedea pe Domnul nostru, în Ziua Judecării?» Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Vă îndoțiți că se vede luna, atunci când ea este plină?» Ei au spus: «Nu, Trimis al lui Allah.» El a spus: «Vă îndoțiți că soarele poate fi văzut, dacă nu sunt nori să îl acopere?» Ei au spus: «Nu.» El a spus: «Atunci, Îl veți vedea la fel de clar.»»

Un hadith similar: Jarir ibn Abdullah Al-Bajli, radhi Allahu anhu, a spus: „Stăteam cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam și el se uita la luna care

avea paisprezece nopți și a spus: «Îl veți vedea pe Domnul vostru cu proprii voștri ochi, așa cum vedeți această lună; nu vă îndoțiți că Îl veți vedea!» (relatat de Bukhari și Muslim)

Pentru a spera, inshaAllah, la Paradis și la toate binecuvântările lui, trebuie să avem intenția pură de a săvârși numai fapte bune, plăcute Creatorului nostru.

Să evităm, inshaAllah, tot ce este haram, să facem doar ceea ce Allah subhana wa ta'ala ne-a poruncit nouă, robilor Lui, și să ne căim în permanență pentru păcatele noastre.

„Și fiți cu frică de o Zi în care nu va putea face un suflet pentru alt suflet nimic și nu se va primi pentru el mijlocire, nici nu se va lua de la el schimb și nici că vor putea fi ele ajutate!” (Sura Al-Baqara, 2:48)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Redescoperirea adevăratelor valori

Povestea lui Kerim

~ articol de fratele Kerim Lazi ~

Toată slava I se cuvine numai lui Allah Preaînaltul, căci toate se întâmplă numai cu voia Sa.

Este o mare bucurie pentru mine să am ocazia de a scrie mărturisirea mea de credință, povestită în paginile acestei reviste.

Sunt un om simplu de la țară dar, alhamdulillah, sunt un soț fericit și un tată împlinit. Sunt un călător de 10 ani. Situația grea de la noi din țară m-a făcut să mă îndepărtez de casă și să lucrez într-o altă țară, departe de familia mea.

Nu am putut fi mereu alături de copii și de soție, am pierdut multe din evenimentele importante din viața familiei, dar alhamdulillah, acum văd cu alți ochi toate acestea.

În urmă cu mai bine de un an, am simțit că, dintr-o distanță mare care se formase între mine și soția mea, totul se schimbă în ceva frumos; regăsesc o altă femeie, în glas și în comportament. Am întrebat-o motivul acestei schimbări, și atunci am luat contact prima oară cu tot ceea ce se numește Islam.

A început să îmi povestească o mulțime de lucruri (soția mea vorbește mult, dar acum parcă nu se mai oprea), dar de data aceasta mă fascina tot ceea ce ea învăța, din primii ei pași în această frumoasă religie. În felul meu, de creștin pe atunci, Îi mulțumeam lui

Dumnezeu că între noi, datorită acestei frumoase religii, lucrurile se schimbau în bine.

Am luat și eu legătura cu acele persoane cu care ea deja vorbise, din curiozitate, pentru că voiam să văd ce poate schimba un om atât de mult. Am început și eu să caut și să citesc, puțin câte puțin (nu eram un amator al cititului), și îmi plăcea ceea ce găseam în acele rânduri. Niciodată nu mi-a trecut prin minte că aș putea să fac și eu același pas; asta până nu am fost pus față în față cu realitatea.

Citind, am găsit ceva care m-a șocat: o femeie musulmană nu poate fi căsătorită cu un bărbat nemusulman. Acest lucru a stârnit în mine un sentiment de teamă, care m-a ținut încordat câteva zile, până la următoarea discuție cu soția mea.

Alhamdulillah, am înțeles că nu am nici un motiv să disper și că va trebui să iau lucrurile altfel. Atunci i-am spus soției mele: "Din câte mi-ai spus tu, Islamul este ceva foarte serios; eu nu pot să aleg aceasta doar pentru că există riscul de a divorța; atunci când o voi alege, vreau să cred cu adevărat ce voi urma, chiar dacă asta va fi, poate, peste 10 ani. Prefer să mă îndepărtez de tine, pentru a-ți proteja religia, până atunci când voi avea un răspuns."

Alhamdulillah, chiar dacă am spus acestea, cele trei persoane cu care vorbisem mereu despre Islam au continuat să îmi răspundă cu răbdare, și nu m-au lăsat să mă simt singur în neliniștea mea.

Cu stupoare, am observat că persoana pe care o credeam un intrus în familie se dovedește, de fapt, a fi cel mai bun prieten al meu, care m-a sprijinit întotdeauna, și am constatat că această doamnă care a călăuzit-o pe soția mea este o femeie deosebită, gata oricând să ne ajute pe mine și familia mea.

După mai multe luni, timp în care toate discuțiile s-au rezumat la internet, mi s-a făcut dor de soție, de copii, cu alte cuvinte de casa mea. Am pornit de unde eram, cu inima strânsă, deoarece știam că va trebui să păstrez o mare distanță între mine și soția mea, ținând cont de tot ceea ce deja citisem despre religia ei.

Dar am avut parte de cea mai mare surpriză din viața mea, găsind totul schimbat. Am găsit o soție care nu mai era ceea ce știam eu, am găsit o femeie musulmană atentă la toate, am găsit copiii care știau deja atât de multe lucruri despre Islam și care îmi povesteau, încântați, tot ceea ce aflaseră. Toate acestea m-au șocat, m-au făcut să mă simt ca după un duș rece și, cum toate se întâmplă numai cu voia lui Allah Preaînaltul, m-au trezit la realitate.

Atunci am realizat cât de frumos este să îți trăiești viața în liniște, cât de frumos este să auzi doar vorbe blânde și calme, am realizat că Islamul este ceea ce eu nu mi-am putut imagina. Oricât aș fi citit, nimic nu m-a făcut să înțeleg mai bine, decât atunci când am fost pus în fața realității și am văzut cu ochii mei ce reprezintă o zi din viața unui musulman.

Am regăsit pe internet, cu bucurie, celelalte două persoane cu care vorbisem despre Islam; am mai discutat cu ei, pentru a-mi lămuri unele din întrebările care îmi rămăseseră, iar odată lămurit, știam a doua zi, deja, ceea ce vreau.

Am crezut - și am crezut cu putere - în tot ceea ce am văzut acasă; am înțeles că această forță divină îmi va da putere și îmi va mări dorința din inimă, de a ajunge la acest mod de viață.

Pentru că, dragi cititori și cititoare, pentru mine, ca pentru toți, Islamul este un mod de

viață; nu se rezumă în a-ți face doar rugăciunile și a te reține de la anumite lucruri interzise.

Cu mari emoții, am spus sheheda online, alături de cei dragi mie, cei care au fost mereu lângă mine și familia mea; am învățat, pas cu pas, tot ceea ce aveam de făcut, și am simțit că sunt demn de mine.

Cum toate lucrurile se întâmplă cu un motiv, șeful meu este, și el, musulman. La întoarcerea mea la serviciu, a fost foarte fericit de alegerea făcută. În prima zi de vineri, mi-a făcut o mare surpriză: m-a rugat să îl însoțesc la moscheea din Copenhaga.

Am spus sheheda și la moscheea de acolo, unde mi-au fost martori o

mulțime de frați musulmani. Eram pentru a doua oară în viața mea, șocat de brațele deschise ale acestora, care erau acolo pentru mine, gata să îmi ofere ajutorul lor.

Alhamdulillah, acum sunt un om împlinit, fericit și mulțumit de ceea ce sunt și de familia pe care o am.

Fie ca Bunul Allah subhana wa ta'ala să lumineze și să arate cât mai multor oameni drumul spre calea cea dreaptă, spre unica religie, coborându-le acel voal opac de pe ochi și lăsându-i să vadă adevărata față a Islamului.

Ameen!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Aid Al-Fitr - sărbătoare, tradiții și valoare ~ de Ionela Noour ~

Sărbătoarea de Aid Al-Fitr marchează sfârșitul lunii sacre, Ramadan (perioadă de post și abțință totală, de la răsăritul până la apusul soarelui) și începutul lunii Shawwal, a 10-a lună a calendarului islamic.

Musulmanii au doar două sărbători: Aid Al-Fitr și Aid Al-Adha. Anas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a venit la Medina, iar oamenii de aici aveau două sărbători. În timpul acestor zile, au avut loc numeroase carnavaluri și festivități, iar Profetul i-a întrebat pe ansari (musulmanii din Medina) despre acestea. Ei i-au spus că, înainte de Islam, aveau obiceiul să organizeze carnavaluri, în timpul acestor două zile de sărbătoare. Profetul le-a răspuns: „În locul acestor două zile, Allah a ales altele două, care sunt mai bune decât acestea: cele de Aid Al-Fitr și Aid Al-Adha.”” (relatat de Abu Dawud)

În ciuda schimbării și a modernizării societăților în care trăim, această sărbătoare a reușit să-și păstreze caracterul său aparte.

Aid Al-Fitr este sărbătorit în primele 3 zile după luna Ramadan și reprezintă o mare ocazie pentru credincioși de a celebra abțința de pe tot parcursul acestei luni. Este o

sărbătoare a bucuriilor pentru copii, și în special a reuniunilor familiale.

În această perioadă se fac vizite rudelor și prietenilor, iar în toate casele se aud frumoasele urări de sărbătoare: „Fie ca Bunul Allah, prin mila și milostivirea Sa, să vă fi primit postul și rugăciunile!” - „Aid mubarak!” (Aid Fericit), schimbându-se între musulmani, cu mare bucurie.

Este o ocazie excelentă pentru a se întâlni familiile, prinse în aceste „turbulențe” ale vieții. Pentru unii este, poate, singura dată pe an când întreaga familie reușește să se

adune acasă, pentru a petrece momente minunate în compania celor dragi.

Dimineața devreme, fiecare musulman face o îmbăiere completă (ghusl) și servește, la micul dejun, câte o curmală. Apoi, îmbrăcați cu cele mai frumoase haine, cumpărate special pentru această ocazie (cei care nu au posibilitatea, îmbracă cele mai frumoase haine ale lor, curate) musulmanii se reunesc, în dimineața de Aid, la moschee, pentru a-L preamări și a-I mulțumi lui Allah subhana wa ta'ala.

Rugăciunea specială, făcută pe parcursul acestei sărbători, este efectuată sub cerul liber (deoarece moscheile sunt pline), în congregație. Înainte de rugăciune, toți musulmanii recită Takbirul:

**„Allahu Akbar, Allahu Akbar
La illaha illa Allah
Wa Allahu Akbar, Allahu
Akbar
Wa lillah hilhamd.”**

care înseamnă:

„Allah este Cel mai Mare, Allah este Cel mai Mare

Nu există altă divinitate în afară de Allah

Allah este Cel mai Mare, Allah este Cel mai Mare

Și către El se îndreaptă toate rugile.”

Înainte ca rugăciunea de Aid să înceapă, toți musulmanii trebuie să își achite, obligatoriu, Zakat Al-Fitr, o sumă ce urmează a fi donată celor nevoiași, pentru luna Ramadan, de obicei la o moschee din apropiere, pentru a fi utilizată în cel mai bun mod posibil. Zakat Al-Fitr poate fi dat sub formă de

bani, provizii (orez, grâu, făină, stafide), etc.

Pe lângă cele 5 rugăciuni zilnice, rugăciunea de Aid este foarte importantă și toți musulmanii împlinesc această rugăciune în moschee, alături de credincioși, iar femeile o pot face acasă.

După ce rugăciunile au luat sfârșit, oamenii se salută și își fac urări unii altora. Reprezintă o formă de respect ca, mai întâi, să fie salutați cei în vârstă. Musulmanii își cer iertare de la familie și cei apropiați, înainte de Aid Al-Fitr. Un credincios trebuie să ierte pe cel ce i-a greșit, așa cum și el speră la iertarea lui Allah Preaînaltul.

La orele amiezii, după rugăciune, face parte din tradiție ca familia, vecinii, prietenii să se adune împreună.

Aidul Al-Fitr este un moment de sărbătoare, pe care musulmanii îl celebrează fiecare în felul lui aparte. Pe lângă casele curate și decorate frumos, femeile se înnoiesc și ele, îmbrăcându-se cu haine noi și aplicându-și pe mâini henna. Se prepară mâncăruri delicioase și multe feluri de prăjituri, în acest fel mamele ținându-și „pofticioșii” aproape de casă.

Chiar dacă, uneori, împărțite fiind între casă și servicii, femeile nu mai găsesc timpul necesar pentru prepararea atâtor bunătăți, ele cumpără tot ceea ce este nevoie, însă nu renunță la tradiții, la a avea o masă încărcată și îmbelșugată, pentru această ocazie specială.

În multe țări musulmane, Aid Al-Fitr este o sărbătoare a dulciurilor. Copiii sunt răsfățați cu bomboane, migdale, fistic, ciocolată. Ei se bucură nespuse de mult și de atenția acordată de către rude, această sărbătoare fiind și una a cadourilor. Este o tradiție ca în fiecare an, cu ocazia Aid-ului Al-Fitr, să se cumpere haine noi pentru întreaga familie. Toate acestea îi fac pe cei mici să simtă bucuria care domnește peste tot, în această minunată sărbătoare.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, relatează că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa salam, a spus:

„Faceți-vă cadouri! Prin aceasta veți îndepărta ura dintre voi; și nu

depreciați micile cadouri date vecinilor, chiar dacă acestea sunt neînsemnate, precum copita unui miel.” (relatat de Tirmidhi)

După vizitele familiale, se iese la o plimbare, pentru a asista la festivitățile organizate special pentru această ocazie: spectacole, carnavaluri, focuri de artificii și alte programe interesante.

Aid Al-Fitr este, de asemenea, sinonim cu solidaritatea și apropierea de semenii noștri. Mulți sunt aceia care primesc în casele lor copii orfani sau rude care trăiesc departe de ei. De asemenea, familiile deschid bucuroase porțile străinilor, pentru a petrece împreună momente unice, pline de bucurie și împlinire sufletească.

Acum, inima a numeroși credincioși este plină de compasiune, astfel încât chiar și cei mai săraci nu duc lipsă de nimic, fiind ajutați de frații lor întru Islam; ba chiar sunt poftiți în vizită, pentru a se bucura împreună de darurile primite de la Allah Cel Milostiv.

Aid Al-Fitr este o zi a recunoștinței: musulmanii se reunesc într-o atmosferă frățească și plină de bucurie, oferindu-I recunoștință lui Allah subhana wa ta'ala și cerându-I să-i ajute să își îndeplinească obligațiile religioase.

Aidul este o zi a comemorării: musulmanii se roagă lui Allah Preaînaltul și Îl slăvesc, pentru a-I demonstra faptul că nu uită de favorurile pe care El, Cel Îndurător, le-a oferit lor.

Este o zi a victoriei sufletești: cel ce reușește să-și îndeplinească cu succes obligațiile sale religioase primește, de Aid, răsplăți nenumărate.

E o zi a recoltei: Allah Cel Milostiv dă răsplăți infinite aceluia care au fost preocupați de bunăstarea semenilor lor.

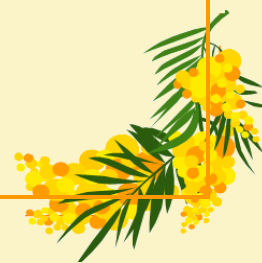
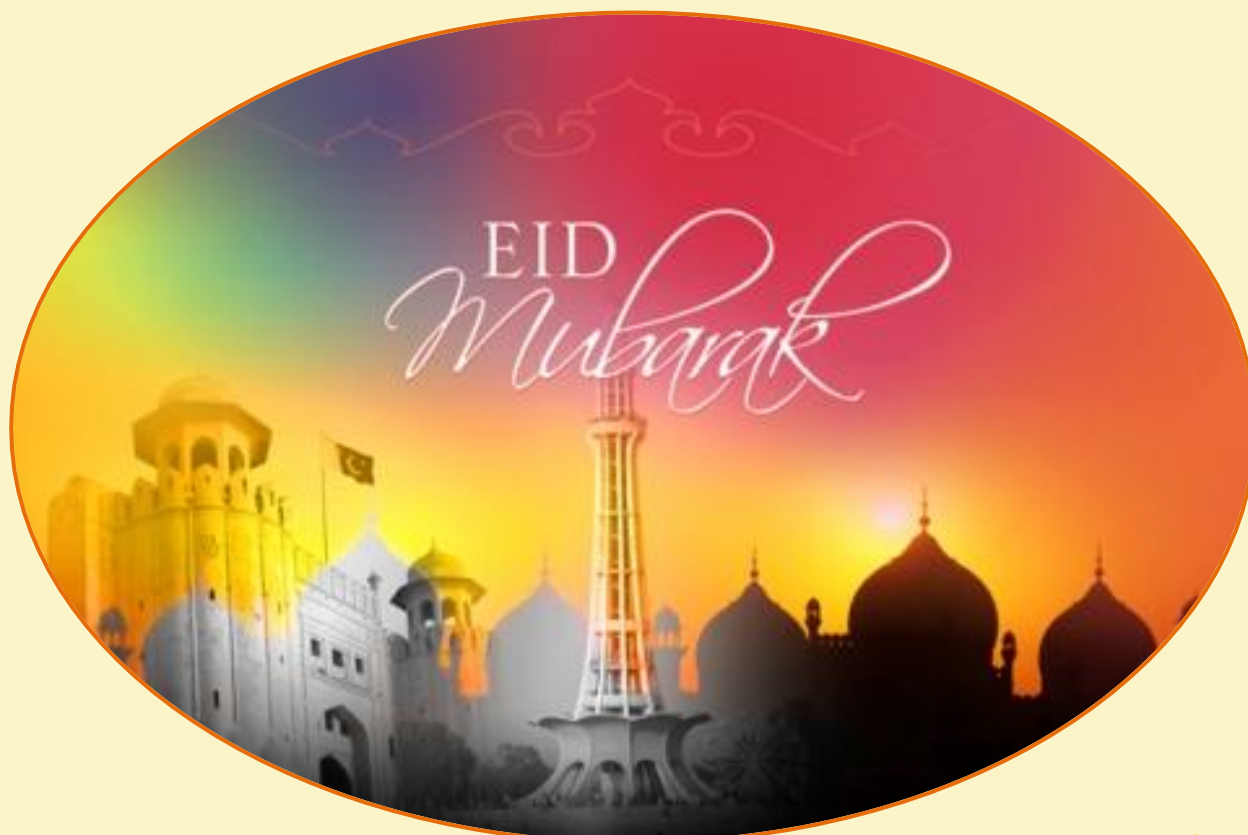
E o zi a iertării: atunci când musulmanii se roagă împreună, în această zi, cu toții cer iertare și tărie în credință. Iar Allah subhana wa ta'ala i-a asigurat de mila și iertarea Lui, pe aceia care se apropie de El.

Este o zi de pace: atunci când un musulman sădește pace în inima lui, prin respectarea Legii lui Allah Preaînaltul și ducând o viață exemplară, acesta a încheiat, cu siguranță, un tratat

de pace inviolabil, cu Allah subhana wa ta'ala.

Această sărbătoare de Aid Al-Fitr ne aduce aminte de multitudinea de culori și tradiții ce compun Ummah. Ne ajută să conștientizăm că nu suntem singuri, că pe lângă Creatorul Absolut, avem alături de noi frați și surori întru Islam, alături de care trebuie să depunem efortul de a îndeplini obiectivul nostru comun: Islamul.

~ Redacția AnNisaa urează tuturor musulmanilor ca această sărbătoare de Aid să aducă bucurii și împliniri sufletești; fie ca Allah subhana wa ta'ala să ne ajute să reușim să vă captăm atenția cu cât mai multe articole interesante, în următorii ani, despre luna Ramadan! ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Daruri de la Allah subhana wa ta'ala
Ardceiul iute
 ~ de **Salwa Nabhani** ~

Denumire științifică:
 Capsicum Annuum.

Prezentare:

Ardeiul iute este o plantă anuală, din familia solanaceelor. Are o talie redusă și o serie de particularități care, uneori, uimesc. Florile ardeiului iute, mici și numeroase, sunt grupate, și au culoarea albă, roșie, galbenă sau violetă. În mod obișnuit, în culturile mari, ardeiul înflorește în luna iunie și ține până în luna septembrie. Fructele, bine-cunoscute tuturor din bucătărie și din farfuria cu mâncare, sunt verzi, galbene sau roșii.

O plantă familiară, deci, dar care ascunde, încă, destul de multe secrete.

Utilizat în alimentația curentă, ardeiul iute este, de exemplu, mai puțin cunoscut ca plantă medicinală. În

anumite condiții, ardeiul iute are și o valoare medicinală semnificativă. Pentru uz medicinal, din fructul de ardei se prepară **pulbere, tinctură și decoct.**

Substanțe active importante:

Vitamina C - în cantitate foarte mare -, enzime, precum și vitaminele A, B1, B2. Conține o substanță care îi dă iuțeala, numită **capsaicină.**

Întrebuințări:

Folosit drept condiment, ardeiul iute a ajuns să fie prețuit, de-a lungul timpului, și ca plantă medicinală. Dacă e folosit în cantități moderate, ardeiul iute regularizează digestia. Consumat în cantități mari, ardeiul iute creează disconfort, însă efectele purgative sunt însemnate.

Se spune că gargara cu decoct de ardei iute ajută la întărirea și revigorarea corzilor vocale. Remarcabilă este tinctura de ardei iute, deoarece vindecă etilismul cronic (câte 10-30 de picături de tinctură, puse într-un ceai amar). Ardeiul iute poate fi folosit și în dureri reumatice, în afecțiuni musculare – revigorează mușchii supuși efortului. Este un bun antiinflamator și antiseptic și se folosește și în bolile de plămâni, ca expectorant.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ardei umpluți ~ de **Salwa Nabhani** ~ - rețetă proprie -

O rețetă ușor de preparat, gustoasă și ușoară pe timp de vară: ardei umpluți. Cu carne sau cu legume, în ambele cazuri adăugați orez, pentru închegarea ingredientelor.

Vă ia cam 1 oră prepararea, și 45 de minute coacerea. La cantitățile scrise, vă ies aproximativ 4 porții, a câte 2 ardei/porție.

Ingrediente:

8 ardei grași, potriviți ca mărime, proaspeți și tari
500 grame de carne tocată (amestec de vită cu oaie)
2 cepe medii
1 legătură de pătrunjel proaspăt
1 legătură de mărar proaspăt
Sare și piper, după gust
Un praf de cardamom, măcinat
Un praf de coriandru
Cimbru, după gust

Mod de preparare:

Dacă aveți robot de bucătărie, puneți carnea, condimentele, ceapa curată și tăiată în 4, pătrunjelul spălat, scurs de apă și curățat de codițe și o mână de mărar.

Mixați la viteză maximă aproximativ 2-4 minute, până se omogenizează totul, apoi scoateți compoziția într-un castron și acoperiți cu o folie de plastic.

Personal, pun orezul la înmuiat cam 10 minute, îl spăl și apoi îl scurg bine de apă, după care îl dau într-un clocot.

Amestecați apoi cu carnea, și lăsați deoparte.

Ardeii grași trebuie să fie proaspeți, cu o consistență tare. Spălați-i și, cu grijă, faceți cu un cuțit un căpăcel, prin care veți îndepărta semințele. Dacă doriți, puteți păstra capăcelele, pentru fierbere și decor. Când ardeii s-au scurs bine de apă, cu o linguriță sau cu mâna puneți compoziția de carne, având grijă să nu fie nici prea puțină, nici prea îndesată. Când ați terminat procedeul de umplere a

ardeilor, într-o oală de Teflon (care poate fi băgată și la cuptor - atenție la mâner!), așezați ardeii în poziție verticală.

Faceți un sos, dintr-o cană de apă și aproximativ 250 de grame de pastă de tomate, în care ați adăugat și un cub de Maggi sau Knorr.

Adăugați sosul peste ardei, cât să îi acopere cam 2-3 degete deasupra compoziției. Dacă este nevoie, mai preparați sos de tomate.

Dați la foc maxim, aproximativ 10 minute, apoi la foc mediu 20 de minute și, dacă doriți (pentru un aspect rumenit și frumos), băgați la cuptorul aragazului oala cu ardeii umpluți, și lăsați la foc maxim, 5-10 minute.

Verificați cu o furculiță dacă orezul s-a umflat și carnea este gata. Dați deoparte oala de pe foc, lăsați să se odihnească 5 minute, după care serviți imediat, cu smântână sau iaurt natural.

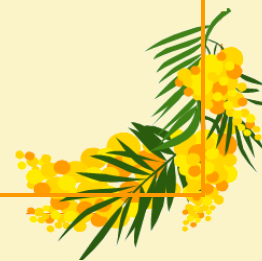
Se poate face și garnitură de orez basmati. Adăugați, peste ardei, mărar tocat, pentru decor.

Observație:

Dacă vă mai rămâne carne tocată, faceți chifteluțe mici, pe care le adăugați în sosul de tomate, pe lângă ardeii umpluți.

Dacă doriți, puteți adăuga în compoziția de carne și un ou, pentru legarea cărnii.

Vă doresc poftă bună!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Prăjitură cu griș și fistic Bohsalini ~ de Salwa Nabhani ~

Ingrediente:

- 1 pahar de unt topit, nesărat
- 1 ½ pahar de griș
- ½ pahar de zahăr
- 2 ½ pahare de fistic, nesărat
- 1 lingură de apă de trandafiri
- 3 pahare de pastă de curmale
- ½ pahar de zahăr pudră
- 1 pahar de alune, migdale și fistic prăjit / copt

Mod de preparare:

Amestecați untul topit cu grișul, într-un castron, iar cu mâinile frecați bine, până când untul s-a încorporat foarte bine. Lăsați apoi castronul acoperit cu o folie de plastic, 6 ore, sau chiar și o noapte. Amestecați zahărul, fisticul și apa de trandafiri cu un robot de bucătărie, mixând până ce compoziția devine precum nisipul umed. Adăugați amestecul peste pasta de curmale și, cu mâinile, începeți să frământați și să amestecați, până ce totul este bine încorporat. Dacă pasta este prea tare, atunci puteți mixa încă o dată, cu ajutorul robotului de bucătărie, aproximativ 3-4 minute.

Când pasta este gata formată și ingredientele bine omogenizate, mai puteți adăuga, de data aceasta, puțin fistic mărunțit cu un cuțit, pentru a se simți consistența acestuia la mâncat. Într-o tavă sau un vas dreptunghiular de Yena, așezați o hârtie cerată, cât să acopere suprafața formei, apoi adăugați o parte din compoziția de griș, atât cât să fie acoperită tava. Stratul să fie gros, de aproximativ 1-2 degete. Apoi adăugați pasta de curmale, tupați bine și adăugați restul de compoziție din griș.

Puneți la frigider 3-4 ore, sau chiar și peste noapte și, după ce ați tăiat prăjitura pe farfurie, puteți adăuga un sirop de miere, peste care adăugați zahăr pudră și migdale, fistic și alune coapte și mărunțite.

Observație:

Această prăjitură nu necesită coacere, de aceea recomand ca untul și grișul să fie bine amestecate, și lăsate peste noapte, pentru a se absorbi bine și a se înmuia bine grișul. Prăjitura se servește cu cafea arăbească sau ceai de fructe, cu apă de trandafiri!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Astmul ~ de Salwa Nabhani ~

Astmul este o boală de plămâni, care produce blocarea căilor aeriene. Este o suprareacție a sistemului imunitar, determinată, de obicei, de expunerea la un alergen, o substanță pe care organismul o percepe ca fiind străină și periculoasă.

În timpul atacului de astm, spasmul din mușchii care înconjoară bronhiile (canalele prin care circulă aerul în plămâni) se contractă, împiedicând trecerea aerului. Suferinzii de astm descriu această stare ca pe o „foame de aer”.

Simptomele specifice crizei de astm sunt tusea, respirația șuierătoare, senzația de gheară în piept și dificultatea de a respira. O criză poate dura de la câteva minute până la câteva ore. Spasmele care caracterizează atacul acut nu sunt din cauza bolii, ci

rezultatul unei inflamații cronice și al hipersensibilității căilor aeriene la unii stimuli. O criză poate fi declanșată dacă persoana sensibilă este expusă la alergeni, dar și la iritanți (detergent, parfum), infecții, stres, mișcare, folosirea aspirinei, a ibuprofenului, a sodiului naproxen sau a altor medicamente antiinflamatorii, nonsteroidice - dar și schimbările bruște ale vremii sau umezeala pot declanșa o criză.

Există două forme de astm: alergic și nonalergic, deși adesea apar amândouă odată. Alergenii obișnuiți, care declanșează astmul, sunt: crustele de pe pielea animalelor, insectele alergene, polenul, nămolul, mătreața animalelor de casă, diverse produse chimice, medicamentele, acarienii, poluanții din mediu, fulgii, aditivii alimentari (glutamatul monosodium, sulfiți ca metabisulfitul monosodium), fructele de mare, produsele lactate, alunele, drojdia din alimente, fumul, mușgaiul și fumul de țigară. Dar orice fel de alergen poate declanșa un atac de astm.

Factorii care declanșează astmul nonalergic sunt bolile hormonale, anxietatea, schimbările de temperatură, mișcarea, uscăciunea sau umiditatea la limite extreme, frica, râsul, nivelul scăzut al zahărului în sânge și stresul. Infecțiile respiratorii

pot provoca o criză.

Oricare ar fi elementul perturbator, tuburile bronhice se inflamează și încep să producă mucus. Inflamația urmează iritației căilor aeriene, care produce și o mare sensibilitate. Atacurile devin mai dese, iar inflamația mai severă.

Astmul este greu de diagnosticat cu certitudine. Simptomele pot semăna cu atâtea alte boli, precum emfizemul, bronșita și infecțiile căilor respiratorii inferioare. Pentru ca astmul să se deosebească de alte boli, medicii pot recomanda teste de sânge, investigarea toracelui cu raze X și spirometria (o procedură care măsoară volumul de aer care intră și iese din plămâni pacientului investigat). Dacă nu e tratat corect, astmul bronșic poate duce la emfizem pulmonar. Oricum, cu un diagnostic prompt și tratament corespunzător, pericolul serios al astmului poate fi evitat.

Astmul cardiac este o boală care produce aceleași simptome ca și celelalte tipuri de astm, dar este determinat de leziuni ale inimii. Astmul intrinsec, o formă mai rară a bolii, care apare, în general, la adulți, este adesea asociat cu boli respiratorii precum bronșitele sau sinuzitele și are tendința să se instaleze în timpul infecțiilor virale ale căilor respiratorii superioare. Persoanele care suferă de astm intrinsec sunt, de obicei, vulnerabile la schimbările vremii, mișcare, stres emoțional și alți factori psihici.

Cazurile de astm sunt în continuă creștere, fapt care i-a determinat pe cercetători să-și pună mintea la contribuție și să cerceteze spectrul larg

al posibilelor cauze, inclusiv poluarea, încălzirea globală, aditivii alimentari, genetica, toxinele și alergenii. Recent, s-a descoperit că există un număr mare de suferinzi de astm printre americanii din Sud-Vest, din Caraibe și din regiunile centrale ale Americii. Aceste zone au fost afectate de praful subsaharian și de sporii de mucegaiuri care au trecut peste Atlantic, duși de vânturile care și-au schimbat direcția din cauza încălzirii globale.

Tratamente homeopatice ale astmului:

Extractul de lobelia ajută în timpul crizelor de astm; este un relaxant al mușchiului bronșic și expectorant.

Observație:

Nu luați zilnic lobelia pe cale orală!

~ Boswellia, o plantă indiană (cunoscută și ca tămâie indiană), a dovedit că reduce simptomele de astm și numărul de crize.

~ Uleiul de lumânărică este un bun remediu pentru congestia bronhiilor. Acesta oprește tusea și ajută la calmarea crizelor de astm.

~ Echinaceea, rădăcina de lemn dulce și tabletele din coaja de ulm sunt plante bune pentru astm.

~ Rădăcina de lemn dulce, rădăcina de ghimbir (ginger) și fructele de soc deschid tractul respirator.

Observație:

Nu luați echinaceea dacă aveți boli autoimune!

Dacă aveți hipertensiune, e bine să consultați medicul homeopat, înainte de folosire.

Includeți în dieta bolnavului de astm, ceapa și usturoiul; acestea conțin quercitină și uleiuri de muștar, care s-au dovedit că inhibă o enzimă ce ajută la secreția elementelor chimice inflamatorii.

~ Evitați alimentele care produc gaze, cum sunt fasolea boabe, broccoli, conopida, varza și cantități mici de tărâțe, sau luați un complex de enzime. Gazele pot agrava astmul, exercitând presiune asupra diafragmei.

~ Nu mâncați înghețată și nu beți lichide foarte reci. Substanțele reci pot declanșa spasmele bronhice.

~ Consumați o dietă bazată pe fructe și legume proaspete, nuci, făină de ovăz, orez negru și cereale integrale.

~ Dieta va trebui să fie relativ bogată în proteine, săracă în carbohidrați, și să nu conțină zahăr.

~ Tratamentul homeopatic cu beladona relaxează bronhiiolele.

~ Uleiul de semințe de chimen negru (Nigella Sativa) a fost folosit mai întâi în tratamentul alergiilor în Orientul Mijlociu. Cele mai bune semințe vin din Egipt. Acestea conțin mai mult de o sută de elemente chimice, inclusiv acizi grași esențiali. Semințele pot fi folosite în ceai, punând într-o cană cu apă fiartă o lingură de semințe; lăsați amestecul să stea zece minute, apoi strecurați. Există și capsule care conțin uleiul presat la rece.

Observație:

Nu folosiți acest produs dacă sunteți însărcinată!

Nu se poate să închidem paginile acestei reviste fără a menționa că redacția ANNISAA dorește să aducă sincere mulțumiri surorii Fatima-Umm Ibrahim, pentru aportul și susținerea ei considerabilă la lansarea ultimelor două numere ale acestei reviste. Fie ca Bunul Allah subhana wa ta'ala să o răsplătească.

Jazak Allahu Khair

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dicționar explicativ al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Cel care este cu adevărat venerat, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens, Singur în divinitatea Sa. Sheikh Uthaymeen afirmă că însuși numele „Allah” indică toate celelalte nume perfecte, precum și mărețele atribute (ale căror număr nu ne sunt cunoscute nouă, oamenilor). Ne indică divinitatea Sa, ce cuprinde toate caracteristicile Divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și atributele lui Allah subhana wa ta'ala nu au nici o imperfecțiune, sunt perfecte

Allah subhana wa ta'ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah subhana wa ta'ala

Aleihi sallam, pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Allahu Alam, Allah subhana wa ta'ala știe cel mai bine

Audhu billeh, caut adăpost la Allah subhana wa ta'ala

Aid Al-Fitr, sărbătoare de trei zile, ce marchează sfârșitul lunii Ramadan; începe în prima zi a lunii Shawwal, a zecea lună din calendarul islamic

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, în numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dhuhr, cea de-a doua rugăciune (salat) a zilei

Fard, plural **Fara'id**, îndatorire religioasă obligatorie, obligație, obligatoriu

Hadith, plural **ahadith**, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam* și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Haram, interzis; antonimul cuvântului Halal

Hasan, bun, acceptabil. Utilizat pentru a indica autenticitatea unor rapoarte în hadith

InshaAllah, numai dacă Allah Preaînaltul voiește

Ibadah, plural **Ibadaat**, cuvânt general, care implică tot ceea ce face robul lui Allah Preaînaltul, pentru a se apropia de El, *subhana wa ta'ala*

Jazak Allahu Khair, Jazakom Allahu Khairan, cea mai bună expresie, atunci când un musulman le mulțumește altor musulmani; înseamnă „Fie ca Allah *subhana wa ta'ala* să vă răsplătească pentru binele făcut”

Mumin, plural **Mumineen**, toți cei care cred în Unicitatea lui Allah *subhana wa ta'ala*, în trimișii Săi, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Ziua de Apoi, în Destin, se numesc musulmani. Cei care, pe lângă toate acestea, și aplică ceea ce este scris în Coran și în Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se numesc *mumineen*

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah *subhana wa ta'ala* să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah *subhana wa ta'ala* să fie mulțumit de ei/ele

Sadaqah, caritate

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

Salat Aid, rugăciune de sărbătoare

Sheikh, bătrân respectabil, savant

Tawhid, susținerea unicității lui Allah *subhana wa ta'ala*

Takbir, plural **Takbiraat**, a se rosti „*Allahu Akbar*” [Allah este Cel mai Mare]

***Sura Al-Hujurat
(Medinită [100]; 18 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător***

„11. O, voi cei care credeți! Să nu râdă un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici womenile [să nu râdă] de alte womeni, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărăți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință! Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuți.”

Ne-ar face o deosebită plăcere să împărtășiți cu noi păreriile voastre despre cum ați petrecut luna Ramadan, în special aceia dintre voi care au ținut primul lor post al acestei luni sacre, păreri pe care le veți putea citi, inshaAllah, în numerele următoare.

Jazakom Allahu Khairan

